

காலை

சுயாலப் போக்கிலிங்கு விடுபடவோம்.

தமிழர்களாகிய எமக்கு எமது நாட்டிலேயே அடிப்படை உரிமைகள் பழக்கப்பட்ட நிலையிலும் பொருளாதாரக்காரரணங்களுக்காகவும் அவற்றைத் தேடி பல நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்த வண்ணம் உள்ளோம். ஆனால் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் அகதி எனும் அடிமை வாழ்க்கை தான் கிடைக்கிறது. இவற்றைவிட இங்கும் எமது அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ளோம். இப்படியான நிலையில் இங்கு நாம் வாழ்கின்றோம் என்று அறிந்தும் எம்மவர்கள் இன்னமும் இங்கு புலம் பெயர்கின்றனர். இதற்கு காரணம் தாய் நாட்டில் எம்மவர்களின் உயிருக்கு உத்தரவாதம் இல்லை என்ற காரணத்தால் தான்.

இந்நிலையில் பலர் நாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்த சமயத்தில், இங்கும் புலம் பெயர்ந்தனர். இவர்களைவிட, இன்று புதிதாக இங்கு வருபவர்கள் சிலரை நோர்வேஜிய அரசாங்கம் திருப்பி அனுப்ப முயலும் வேளையில் அதன் பர்ட்சாத்தமாக ஒரு தமிழ் இளைஞரை இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்பியுள்ளது. இவர் 30.10. 92 வெள்ளிக்கிழமை இரவு கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தில் வைத்து கைது செய்து சிறையில்

இடப்பட்டதாகவும் அவரைப் பற்றிய மேலதிக தகவல்களை சேகரிப்பதற்கு நோர் வேதாதாகம் முனைந்து வருவதாகவும் KLASSEKAMPAN என்ற பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டு உள்ளது. இதற்கிடையில் இங்கு சிலரை திருப்பி அனுப்பும் முயற்சி தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளது. இதை தடுப்பதற்கு பலரும் பலவிதமான முயற்சிகள் எடுத்ததன் பயனாக தற்காலிகமாக அவர்கள் நிறுத்தப்பட்ட போதிலும் மீண்டும் எந்நோரும் திருப்பி அனுப்பப் படலாம் என்ற சங்கேதம் உள்ளது. இவ்வாரான நிலை தமிழர்களாகிய எமக்கு வரும் என எவரும் எதிர்பார்க்க வில்லை. இவர்களை என் இந்த அரசாங்கம் திருப்பி அனுப்ப முயல் கிற து என் ஆராய்வோமானால் கொழும்பில் வசிப்பவர்கள் அல்லது அங்கு வசிக்க கூடிய நிலையில் உள்ளவர்கள் எனக் கருதப் படுவெர்களையும் திருப்பி அனுப்பும் முயற்சி ஸியில்

எடுப்பட்டுள்ளார்கள். அதற்குக் காரணம் அங்கு தமிழர்கள் எந்தவிதமான பிரச்சனையும் இல்லாமல் வாழமுடியும் எனவும் கருதகின்றனர். இது எவ்வளவு நாம் பார்த்தல் அவசியம்.

அங்கு சிறிலங்கா அரசின் கூலிப்படையினரின் அட்டகாசம் அதாவது தமக்குப் பணம் தேவை

என்றால் ஊரிலிருந்து பல பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியில் பணத்தைக் கொண்டு வந்து எங்காவது செல்வோம் என்று நினைத்து வரும் எம்மவர்களை பிடித்து பின் அவர்களை விழுவடுவதனால் பல்லாயிரக்கணக்கில் விஞ்சமாக பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இவற்றைவிட பிடிபடுபவர்கள் அநுபவிக்கும் சித்திராவதைகள் என்பனவும் அவர்களால் இழைக்கப் படுகிறது. இவ்வாராகப் பிரச்சனைகளுடன் காடையர்களின் அட்டகாசமும் அங்குள்ளது.

மேலும் கொழும்பில் இயங்கி வரும் தமிழ் குழுக்களின் கையில் ஏதாவது சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் பிடிபடுவோர்களின் நிலை மிக மோசமானதானும் உள்ளது. அங்கும் சித்திராவதை என்பது மிகப் பயங்கரமானதாக வேலாக்களில் பிடிப்படவர்களின் நிலை எங்கு எனத் தெரியாமலும் இருக்கிறது.

இவ்வாராக எம்மவர்களே எம்மவரை குன்புறுத்தவும் செய்கின்றனர். இவற்றைவிட வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நடாத்தப்பட்டதும் தம்போது நடாத்தப்படும் மிருக கத்தனமான தாக்குதலை நடாத்தி வருகிறது. தாம் அகதிகளாகியதற்கு தமிழ் இயக்கம் தான் காரணம் என்பதால் அவர்கள் ஒட்டு மொத்தமாக தமிழர்களையே வெறுக்கின்றனர். இவ்வாரான பிரச்சனைகளை விட சாதாரணமாக கொழும்பில் ஏதாவது குண்டு வெடிப்பு நடந்தால் முதலில் கைது செய்வது விடுதிகளில் வெளிநாடு செல்ல வந்ததுள்ள தமிழர்களையே.

இவ்வாரான பிரச்சனைகள் இருக்கின்ற போது கொழும்பில் வசிக்க கூடியவர்கள் என கருதபவர்களை திருப்பி அனுப்புதல் என்பது தவமான முடிவேயாகும்.

இதைத் தவிர இங்கு புதிதாக அகதி அந்தஸ்து கோருவோரின் ஊர் விலாசத்திம்கும் சென்று அவர்களின் நிலைப்பற்றி விசாரித்து வருகின்றனர்.

இவ்வாரான நிகழ்வுகளிலிருந்து எம்மவர்கள் மீதான அடக்கு முறை இந்நாட்டிலும் ஆரம்பமாகி உள்ளதை அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது. இன்று புதிதாக வரும் எம்மவர்களுக்கு நடாத்தப்படும் இன்னல்கள் நாளை இங்கு முன்பே புலம் பெயர்ந்தவர்களுக்கு வராது என எப்படி நம்புவது .

இவ்வாரான சம்பவங்களை எதிர்த்து பல சங்கங்கள் முயற்சிகள் எடுக்க முனையப்பட்ட போதும் அதனுள்ளும் தமது அரசியல் கருத்துக்களை திணிக்கும் முகமாகவே நடந்து வருகின்றனர். இவற்றைவிட எமது அரசியல் கருத்தினை முன்வைப்பதிலும் பார்க்க முதலில் எம்மவர்கள் மீதான அடக்கு முறைக்கு எதிராக எல்லோரும் இணைந்தே குரல் கொடுத்தல் அவசியம். ஆனால் இங்கு சிலர் தமக்கும் இதற்கும் எந்தவித சம்மந்தமும் இல்லை என ஒதுங்கி வாழ் வது ஒர் சயநலப் போக்கேயாகும். எனவே தம்போது ஏற்பட்டுள்ள இருப்புத் தொடர்பான பிரச்சனை என்பதால் எல்லோரும் ஒன்றினைந்தே குரல் கொடுத்தல் மிக மிக அவசியமாகும்.

- சுலாக்ஸி -

1992 இல் நோபல் பரிசு பெறும் றிக்கே பேர்தா

ALFRED NOBEL. Nobels Fredspris-medalje, tegnet av Gustav Vigeland. Forside.

கடந்த வருடம் வரை ஸாமாக்களுக்கும், கொர்பச்சோவ் போன்ற திருத்தல்வாத மக்கள் கராகிஞருக்கும் வழங்கப்பட்டு வந்த நோபல் பரிசு இம்முறை மனித உரிமைக்காகவும் தென் அமெரிக்க மக்களின் விடுதலைக்காகவும் பாடுபடும் பொராளியான குவாத்தமாலாவைச் சேர்ந்த மிகோபேர்த்தா மின்சோவிம்கு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

தென் அமெரிக்க நாடான குவாத்தமாலாவில் பாதிசு அரசு ஆட்சி செய்து வருகிறது. கு வாத்த மாலா சனத்தொகையில் 65% மக்கள் செவ்விந்தியர்களாவார். ஆனால் தென் ஆபிரிக்கா போன்ற சிறுபான்மை வெள்ளையர்களால் குவாத்தமாலா ஆஸப்படுகிறது. இச் சிறுபான்மை அரசால்

— மாதவன் —

திட்டமிட்ட முறையில் செவ்விந்திய மக்கள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

1982இம்குப் பின் 50000 இளம் பெண் கள் விதவைகளாக்கப்பட்டு உள்ளனர். மேலும் 1992 தை முதல் ஆவணிவரை 140 செவ்விந்திய கிராமங்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளது. 380 ஆண்கள் பகிரங்கமாகப் படுகெடா நூற்று செய்யப்பட்டுள்ளனர். 200000 அதிகமான மக்கள் அகதிகளாக ஆயல் நாடான மைக்சிகோவிம்கு சென்றுள்ளனர்.

அமெரிக்காவின்(USA) நல் ஆதாவடன் ஆட்சி செய்து வரும் குவாத்தமாலா ஆசிம்கு எதிராக இடகுசாரி கெரில் லா அமைப்பான குவாத்தமாலா தேசிய புரட்சிகர முன்னணி (URNG) போராட வருகின்றது. அதே வளை மக்கள் அமைப்புக்களான விவசாயிகள் ஒன்றியம் (CUC) விதவைகள் அமைப்பான கொனவீக்குவா (CONAVIGUA) வும்

அரசுக்கு எதிராக செய்தபட்டு வருகின்றன.

இன்று நோபல் பரிசிம்காக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள மிகோபேர்த்தாவின், விதவைகள் அமைப்பு, விவசாயிகள் ஒன்றியம் போன்றவற்றுடன் இணைந்து ஆற்றிய செய்தபாடுகள் மிக்கோபோர்த்தாவை அரசுக்கு எதிரியாகக் காட்டியதுடன், பிரபலப்படுத்தியது. இதன்பின் நடந்த இவரின் குடும்பத்தினர் மீதான அக்கிரமங்கள் முழுமூச்சடன் முற்றுறுதாக இவரைப் போராட்டக் களத்தில் இருக்கியது.

இவரின் தந்தை விவசாயிகளின் சம்பள , நில உரிமைகளுக்காக போராட்டம் நடத்தியதால் பகிரங்கமாகத் தீயிட்டுக் கொண்டதப்பட்டார். தாயும் சகோதரனும் கட்டுக் கொல்லப் பட்டனர்.

33 வயதான இப் பெண் போராளி, செவ்விந்திய மக்களின் விடுதலைக்கு போர்டும் சக்திகளுக்கும், மனித உரிமை குழுக்களுக்கும் உந்துகச்சியாக, முன் உதாரணமாகத் திகழ்கிறார். ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் செவ்விந்திய மக்களுக்காக குால் கொடுக்கத் தொடரங்கியவர்களுக்கும் ஆகையில் செயல்மொழி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

இவ்வருடம் மிக்கோ பேர்த்தாவுக்கு வழங்கப்பட்டு இப்பரிசானது, பலவகையிலும் குவாத்தமாலா மக்களின்

போராட்டத்தில்கும் , மிக்கோ பேர்த்தாவில்கு புதிய உதவேகத்தையும் கொடுக்கும். குறிப்பாக , குவாத்தமாலா பாசிசுராசிம்கும் குவாத்தமால தெசிய புரட்சிகர முன்னணிக்கும் இடையில் நடந்து வரும் பேச்சவார்த்தைகளில் மிக்கோ பேர்த்தா சார்ந்துள்ள விதவைகள், விவசாயிகள் அமைப்பு பங்குபற்றி

U R N G சம்மதம் தெரிவித்திருந்தும் பாசிசுராசால் மறுக்கப் பட்டு வருகிறது. மிக்கோ பேர்த்தாவில்கு வழங்கப் பட்டிருக்கும் பரிசானது இவர்சார்ந்திருக்கும் இருஞ்சும் கொள்ள வழிவகுப்பதுடன், சர்வதேச பார்வையையும் குவாத்தமாலா மக்கள் போராட்டத்தின் மீது ஏற்படுத்தும்.

அன்னிய

மண்ணில்

இசைபாடும் பறவை

த்பிகா

நோர்வே இசை உலகில் இப்போ எல்லோராலும் பேசப்பட்டு வருகிறான், பாக்கிஸ்தானிய த்பிகா! (15 வயது)

அப்படி என்ன புதினம் என்று கேட்கிற்களா, த்பிகா புதிய இசைவடிவத்துடன், புதிய இன்சக்கருவிகளுடன் நோர்வே மொழியில் பாடிய இசைத்தட்டு வெளியாகி உள்ளது. இசைத்தட்டின் பெயர் 'I ALT SLAGS LYS.'

இவர் பாடியுள்ள பாடல்களின் இசை கர்நாடக சங்கிதத்திலும், இந்துஸ்தானிய இசை வடிவத்தாலும் இசை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவரின் இசைத் தட்டிலுள்ள பாடல்கள் அனைத்தும், அன்னிய நாட்டில் பிறந்து வளரும் சிறுவர்களின் கஸ்டங்களையும்,

இச் சமூகத்தில் கீவிக்கும் வெளிநாட்டவர்களின் உணர்வுகள், அபுபவங்களையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

'நான் பாடசாலையில் முதல் வகுப்பில் தொடங்கிய காலம் தொட்டு சுக நோர்வேஜிய மாணவர்களால் பழிக்கப்பட்டு வந்தேன். ஆசியர்களிடம் ஆது பம்ரிக் கூழியும் கூட அவர்கள் அதைப் பற்றி எந்தவித அக்கறையும் காட்டவில்லை. இது என்னை வெகுவாகப் பாதித்தது. பல தடவைகள் கவலையடைந்துள்ளன. ஆதலால் நான் அபுபவித்த கஷ்டங்களை, உணர்வுகளை 'I ALT SLAGS LYS' இல் பிரதிபலித்துள்ளேன் என்கிமார்த்பிகா.

த்பிகா 6 வயதிலேயே இசையில் நாட்டங்கொள்ள தொடர்வை செய்து வருகிறார்கள்.

தொடங்கினார். தீபிகா 8வது வயதில் தொலைக்காட்சியில் (NRK) 'HALF SJU' நிகழ்ச்சியில் தன் முதல் பாடலைப் பாடினார். அதன் பின் பல இசை நிகழ்ச்சிகளில் பாடிவிட்டார். குறிப்பாக சர்வதேச கவிதை மாநாட்டில் பாடியதையும் NORGE RIKS KONSERTEN இன்

ஆதரவுடன் இன், நிறவாதத்திம்கு எதிராக நடந்த இசை நிகழ்ச்சிகளில் பாடியதையும் கூறுகிறார் தீபிகா.

நோர்வேயில் (TV 2) இரண்டாவது தொலைக்காட்சி சேவை ஆரம்பித்த அன்றும் 'FREMMED FUGEL' என்ற

" நான் இந்ந நிலைக்கு வருவதம்கு என் பெம்மோரோ காரணம் . ஆவர்க ஸ்தான் என்னை உம்சாகப் படுத்தி வசதிகள் செய்து தந்தனர். என் னுடைய உமவினார் பல ருக்கும் , என துசமுகத்தினருக்கும் நான் பாடுவது விருப்பமில்லை. நான்

சினி சிங்காரம்.

பெண் ஆனதால் நான் பாடுவது பாவமான காரியம் என நினைக்கிறார்கள். ஏன் நான் ஒரு பாக்கிஸ்தானியரா

பாடலை TV 2 இல் பாடினார். இது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கலாம்.

திருமணம் செய்து ஆவர் நான் பாடுவதைத் தடுத்தாலும் கூட நான் பாடுவேன். அப்படி ஒரு

குழந்தை வந்தால் நானோ அவ்வது என் பெற்றோரோ ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம் " என்கிறார் இந்த நோர்வே இசை உலகின் இளம் தாரதை.

தீபிகாவின் "I ALT SLAGS LYS" இசை தட்டிம்கு பாடல்களை Wera Sæther எழுத, பாக்கின் தானிய இசைக் கலைஞர் சல்தான் கான் , தபேலா, சரங்கி வாத்தியங்களை வாசித்துள்ளனர். மற்றும் நோர்வேஜிய கலைஞர்கள் Reidar Skär சரத்தட்டையும் , Knut Reierud கிம்ஹார் வாசித்துள்ளார்.

எல்லோருக்கும் விளங்கும் வகையில் மிக எளிமையான முறையில் பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இசைத் தட்டிலுள்ள அத்தனை பாடல்களுமே இனிமையாக அமைந்துள்ளது.

" நாறு குறோனருக்கு இளைய ராஜாவடைய தகர டப்பா இசைடான் மூன்றாம் தர தமிழ் பாடல்களையும் உள்ளடக்கிய CD வாங்குவதை விட இப்படியான முயற்சிகளுக்கு உதவும் வகையில் 150 Kr க்கு வாங்குவது உத்தமமான விடயம்."

இது தீபிகாவின் இசைத்தட்டை(CD) இசைத்தட்டைக் கேட்ட பின் ஒரு தமிழ் இசை அன்பான் விமர்சனம். தீபிகாவின் I ALT SLAGS LYS எல்லா இசைத்தட்டை கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

" நீங்கள் ஒரு முறை தீபிகாவின் பாடலைக் கேட்டுத்தான் பாருங்களே".

..சினி சிங்காரம்...

கொண்டாட்டம்

சுதந்திரமாய் வெளியுவகை
சுவாசிக்கத் தெரியாத

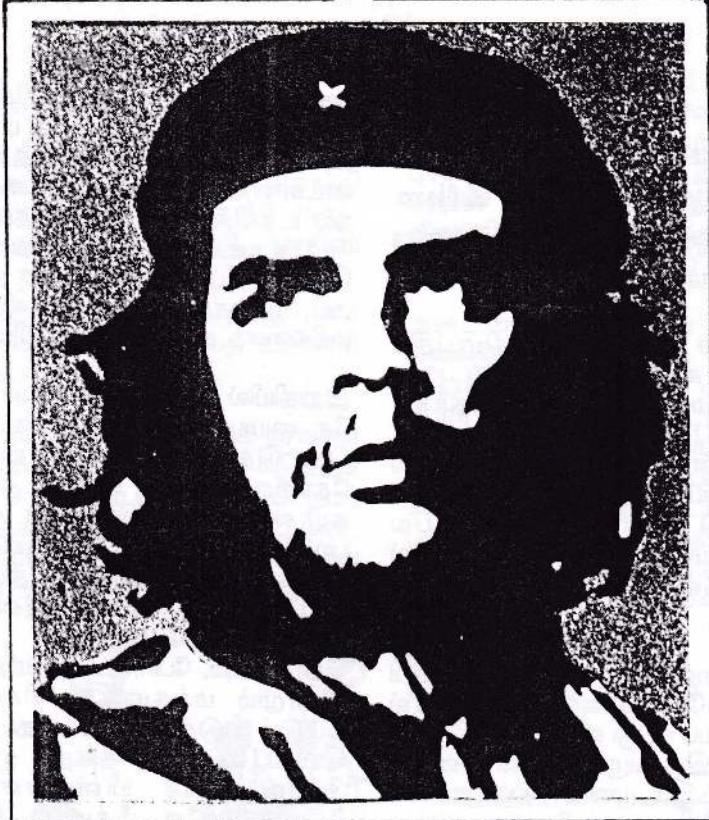
தனக்கென்று தனியாக
எதுவுமில்லை என் கின்ற

பெஞ்சகள் இன்னும் வாழ்வதனால்,

ஆடவர்க்கு மட்டுமின்றி

ஆழ்பவர்க்கும் கொண்டாட்டம்.

-சோபனா.

இறப்பினும் மக்கள் மனதில் "சே"

இந்தெரிக்காவிள் பிரஸ் புரட்சியாளர் ஏர்ஸல்டீ சே குவரா, பொலிவியா இராஜ்யத்தினரால் கொன்ற செய்யப்பட்டு இந்தவருடம் அக்டோபர் மாதத்துடன் 25 வருடங்களாகி ரூபி.

14/8/1928 சே ஐராஜ்ஞானாவில் பிரட்சார். தமிழ்வழியில் அரசியலில் ஈட்டாம் குறைந்தவராக கணப்பட்ட சே பல்கலைக்கழக தில் ஹஸ் யர்க்குவம் படிப்பு முடித்த பின் இலத்தீன் அமரிக்காவுல கர்பிராங் மோட்டார் கைக்கிளில் புறப்பட்டார். அவர் குடும்பம்

இருக்காவது கர்ய்யபணக்கில் குவரத்துவமாவில் ஓடுதூரிகளின் குவணப்பில் நடந்த சுமகாபிவிருத்திப்பொளை கவரப்பட்டு அமீகை தங்கி குவரத்துவமா அபிவிருத்திப்பொளை குவரத்துவமாவில் ஓடுதூர். 1954ல் அமரிக்காவின் உதவியுடன் குவரத்துவமாவில் ஓடுதூரிகள் கவிழ்க்கப்பட்டது. இந்தால் ஈட்டால்லீட்டு மூலமிடை

வேண்டிய நிலையிலிருந்த வியாவைச்செர்க்க சிலர் சே செந்து அவர்களுடன் மக்களிக்காவிர்க்கக்கூடினார்.

1955 மேடை காவத்தில் சே முதன் மூதாக பிடிப்கால்டீகல மக்களிக்காவில் செந்திருந்தார். இருச்சால்திப்பு சே'ஸ் மெதுவாக யாரிய சில நிலைகளில் புரட்சிகர வழிவகுக்கு வழிகோவியது. 'நான் பிடிவைச் செந்திருக்கு சில மணிக்காலிலேயே புரட்சியின் அவசியத்தை அவர் எனக்கு உணர்த்தினார்.' என்ற அக்கர்த்திப்பை பல திடை பிள்ளையில் சே நினைவு கூர்ந்தார்.

1956 இலிருந்து வியாவின் சர்வதேசாரி பாத்தின்றாவின் வீற்க்கிவரையும் கொரில்வா யுக்காத்தில் கான்போவுடன் தோழிடு ஜோஸ் பிள்ளை உழைந்தார்..

வியா பூட்சியிள் பிள் 'சே' உடனடிக்கும் ஓவத்தின் அமெரிக்காவில் பூட்சியாளரக மதிக்கப்பார். சே வியாவில் ஆறுவில் மாஷிரியாக ஓருங்கு வேளைபிழும் தேசிய வஸ்வித்தலை வராக பகியாற்றிய பொழுத் தனது புதிய பொருளாதாரக் கூட்டுக்களை, ஸிர்க்குளாக்களை நடத்துவதும் இருந்திருள்ளதார்.

ஆனாலும் சே அத்துடன் திருப்பதிப் படவில்லை. கியூபா பூட்சியை முழு வத்தின் அமெரிக்காவிலும் தொடர விரும்பினார். 1965 கையிலிருந்து சே தலை மறைவனார். சே காஸ்ராவினால் கொலை செய்யப் பட்டு விட்டார், சிறை வைக்கப்பட்டு உள்ளார் எனப் பல வதந்திகள் அமெரிக்காவிலும், கியூபாவில் அன்றிருந்த ஏதிர் பூட்சி சக்திகளாலும் பாப்பப் பட்டது.

இவ் வதந்திகளை எல்லாம் மக்கள் நம்பி உண்மையிலேயே சே காஸ்ராவினால் கொலை செய்யப் பட்டு விட்டார் என இருக்கையில் இரு வருடங்களின் பின் சே வெளி வந்தார். இம் முறை தம் பூட்சிக் களமாக பொலிவியாவைத் தேர்ந்து எடுத்து இருந்தார். இலையுதிர்காலம் 1966 இல் ஹேமன் பெனோஸ் கெர்க்குண்டஸ் என்ற புதிய பேரூட்டன் உருகு வே பாஸ்போட்டுடன் பொலிவியாவை வந்து அடைந்தார் சே.

1966 கார்த்திகையில் தம் 56 கெரில்லா போராளி கண்டன் தென் கிழக்கு பொலிவியாவில் முகந்தார். கெரில்லா போராளிகளில் மற்றொரு 34 பேர் கொண்ட பிரிவு பொலிவிய தலைநகர் லாபெஸ் இல் முகாமிட்டது. 11 மாதப் போராட்டத்தின் பின் பொலிவிய இராணுவத்தால் சே கைது செய்யப் பட்டார். பூட்சியும் முறியடிக்கப் பட்டது.

சே தனது பூட்சிக்கு பொலிவியா விவசாயிகள் உதவவர் என எண்ணியிருந்தார். ஆனால் அது நடக்கவில்லை. சே யின் கெரில்லா

படையினர் நடமாடிய பகுதிகளில் வசித்த விவசாயிகளுக்கு அரசு கலவசதி களையும் செய்தது. புதிய பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள், சமூக நல உதவி, சம்பள உயர்வு, தானியங்களை உயர் விலை கொடுத்து கொள்வனவு செய்தல் போன்ற பல புதிய திட்டங்களை அப் பிரதேசத்தில் அமுலாக்கியதன் மூலம் மக்களைத் தன் வசம் திருப்பியது.

இறுதியில் அப் பிரதேச விவசாய மக்களே சே யையும் போராளிகளையும் காட்டிக் கொடுத்தனர். சே யின் பூட்சி தோழ்மைக்கு மற்றும் ஒரு முக்கிய காரணம் பொலிவியாவில் காணப்பட்ட பூட்சிக்கு சார்பான சக்திகளையும், இடது சாரிகளையும் அரசியல் ரிதியாக அணி திரட்டாததே. அப்படி அணி திரட்டப் படாததால் போராளிகள் இன்னையும் தொகையும், போராட்டம் பற்றிய தெரிவும், விபரமும் மக்களுக்கு சென்றடைவது மட்டுப் படுத்தப் பட்டது. சே கைது செய்யப் பட்ட 8ம் திகதி ஞாயிறு 1967 அன்று சே யின் படையில் 22 போராளிகளே மீதமாய் இருந்தனர். அவர்கள் தங்கி இருந்த பகுதியை 2000 இராணுவத்தினர் குழந்து கொண்டனர்.

பகல் 12 மணியளவில் ஆரம்பமான துப்பாக்கிக் குடுகள் 4 மணித்தியாலும் வரை நீடித்தது. சே ஒரு காலும் கையும் காயம் அடைந்த நிலையில் உயிருடன் பிடிக்கப் பட்டார். ஆனால் பொலிவியா அரசு சே பிடிக்கப் படும் போது கோமா நிலையில் இருந்தார் என்றும் அந்நிலையிலே இரந்து விட்டார் எனவும் அமிலித்தகு.

கமைகள்
தொடர்புகளுக்கு
கணமான
ALMENNINGS GT- 1
4013 STAVANGER
NORWAY

ஆளால் அந் நிகற்வில் 4வது இராணுவப் பிரிவிற்கு தலைமை தாங்கிய இராணுவத் தலைமை அதிகாரி தொனின் கருத்துப் படி அரசு வெளியிட்ட செய்தி பொய்யானதாகும். சே இமந்த 10 வருட நினைவு தினத்தை முன்னிட்டு பாரிஸ் மார்ச் (PARIS MARCH) பத்திரிகைக்கு 15 வருடங்களுக்கு முன் பேட்டு அளிக்கையிலேயே இதை அதிகாரி தெரிவித்து உள்ளார்.

"சண்டை முடிந்த பின் சே யை நாங்கள் இராணுவ தலைமை முகாமிற்கு எடுத்துச் சென்றோம். 9 ஒக்டோபர் நாட்டின் பிரதமர் மற்றும் அதிகாரிகளும் அங்கு கூடினர். எட்டு மணியாவில் சே யை கொலை செய்வதென அவர்களால் முடிவெடுக்கப்

பட்டது." அம் முடிவிற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று சர்வதேச அளவில் சே பிரபலமயம் ஆனவர் ஆதலால் சர்வதேச நெருக்கடிக்கு அரசு ஆளாக வேண்டி வரும். இரண்டாவது மீதமாய் இருந்த சே யின் தோழர்கள் அவரை மீட்கப் போராடலாம். என்ற காரணங்களே என்று விளக்குகிமார். இராணுவ அதிகாரி தொான் பரிஸ் மார்ச்ம்கு பேட்டி அளிக்கையில் ஆஜன்னாவில் பொலிவிய அரசால் விரட்டப் பட்டு ஒளித்திருந்தார்.

9ம் திகதி ஒக்டோபர் 1967 கிட்டத்தட்ட 12 மணியாவில் ஏற்றஸ்டே சே குவரா கொலை செய்யப்பட்டார். அபுபகுக்களில் புரட்சிகர தீவிரவாத இளையவர்களின் புரட்சி சின்னமாக உதாரண புருசாக விளங்கிய சே இன்றும் அந் நிலையிலேயே வைத்துப் போம்ப பட்டு வருகிமார்.

அன்மிலிருந்து இன்று வரை சே யின் நீண்டு வளர்ந்த தலைமுடியும், குறுந்தாடியுடனான படம் மாணவர் போராட்டங்கள், வியட்நாம் போருக்கு எதிராக நடந்த ஆர்வலங்கள், என் இன்று நடை பெற்று வரும் போராட்டங்களிலும் கூட உலகெங்கினும் உயர்த்திப் பிடிக்கப் பட்டு வருகிறது. உலகில் சே போன்று இதுவரை எந்தப் புரட்சியாளரும் மக்கள் மனதைப் பாதித்ததில்லை என்பதற்கு இன்றும் அவருக்காக நடாத்தப் படும் நினைவு தினங்களும் அவர் பெயரில் இயங்கி வரும் புரட்சிகா அமைப்புகளுமே கான்று.

- ஆறுமுக ஆக்சாரியார்.

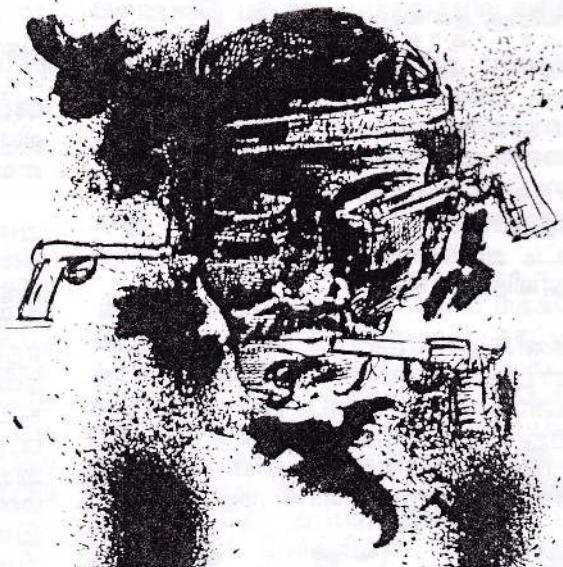
சு ம க ஸி ஸ வ ஸ ய ா கு ம் படைப்புக்களுக்கு அவற்றின் ஆக்கதாரரே பொறுப்பு.

சுமைகளில் வெளியாகும் கருத்துக்கள், சுமைகளின் கருத்துக்களாய் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

சு முகவரியிடப்படாத ஆக்கங்கள் பிரச்சிரிக்கப்பட மாட்டாது. ஆக்கங்கள் தாங்கள்நு பிரச்சிரிக்கப்படும். சுமைகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் ஆக்கங்களின் பிரதியை மீளப் பெறுவதற்கு விரும்புவோர் சுய விலாசமிடப்பட்ட தபாலுறையை அனுப்பி வைக்கவும்.

-சுமைகள் வெளியிட்டுக்குழு-

துவக்கு

கனகாலமில்லை. கொஞ்ச நாளைக்கு முன்வர் தான் என்றை மச்சான் ஒருவன் கண்டாவக்கு வந்து ஸேங்தான். நீங்கள் நினைப்பது போல் ஒரு பெரிய மச்சான் என்று சொல்வதற்கில்லை, ஏழே ஏழு வயது தான் இப்போது அவனுக்குத் தொடங்கியிருக்கிறது. அவனிட்டை இவனிட்டை என்னுடைய காசைக் கட்டு மாமா ஒருமாதிரி மாமியையும், மகனையும் கூப்பிட்டுவிட்டார். மாமியும் மச்சானும் வந்து ஒரு கிழமையாகின்றது. இன்னும் அவர்களோடு கறைக்கவில்லை. எப்படியும் இவ்வைடைக்கு கறைக்க வேண்டும் என எவ்வணியதோடு எனது விட்டுக்காரர் மச்சான் தினேஸ் பற்றி எழுதும் விசயங்களையும் ஒரு கணம் நினைத்துப் பார்த்தேன். சொல்லமுடியாத குறும்புத்தனக்கள்... சேட்டைகள்... பகிழ்கள்... புத்திசாலித்தனக்கள்...

வீராகஶங்கள்.... அவனைப் பற்றி விட்டுக்காரர் எழுதாத காட்களே இல்லை என்று நான் சொல்லலாம். ஒரு நாளாவது அவனைக் காணா விட்டாலும் ஏதோ அவனோடும் குடும்பத்தாரோடும் வாழ்வது போன்ற பிரமையை கடிதங்கள் அடிக்கடி எற்படுத்தும். இன்று தினேஸோடு கறைக்கப் போகிறேன் என்ற ஆதங்கம் மேலோய்கி சின்றது. மாமியோடு என்னென்ன கறைக்க வேண்டும் என்று சிறு குறிப்பு எடுத்துக் கொண்டு 'ஊவிபோன்படினன்'களை அழுத்தினேன்.

"ஹவோ.. ஹவோ... நான் டென்மார்க்கிலிருந்து கறைக்கிறேன். மாமா எப்படியு?"

"கும்மா இருக்கிறும்.. இந்தை

தெரியாதே ஹர்ப்புதினங்கள் அறியச் சனம் வந்து போகுதுகள். அதோடை ஹர்ப்பேழனும் வந்து போறாங்கள். ஒரே 'பிஸி...'”

“என்னவாம் மாமியும் மகனும்”

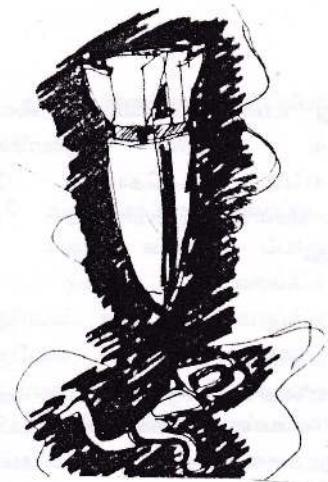
“இந்தா நீ கதையன். ஒரு மாதிரி வந்து சேர்ந்திட்டினம்.” எனக் கூறினிட்டு மாமியிடம் கொடுத்துவிட்டார். “ஹலோ.. மார் மாமியோ? எப்படி? என்ன குரல் எல்லாம் மாறிப்போச்சு. மாமி எப்பாயிருக்கின்றீர்கள்? எப்படிப் பிரயாணங்கள்?”

“ஜூயோ தம்பி அதையேன் பேசுவான்... கொழும்பிலிருந்து இஞ்சை ஒரு நாளுக்குள் வந்து விட்டேன். ஆனால் ஊரிலிருந்து கொழும்புக்கு வாப்பட்ட கஸ்டங்கள்... துண்பங்கள்... உயர் தப்பி வந்ததே அதில்டம் எண்டு தான் சொல்ல வேண்டும்.” என்று அவ சோல்லிய ஷ்டத்திலும் அந்த வேகத்திலும் அவர்கள் பட்ட கஸ்டங்களை ஓரளவு என்னால் உணா முடிந்தது.

“ஏன் மாமி விட்டுக்கார் எல்லாம் எப்பாயிருக்கினம்?” மறுபுறத்தில் எதுவித பதிலும் இல்லை. ஜூன்னால் திறந்திருக்கதால் வெளியே போகும் வாகனங்களின் இளைச்சல் இலேசாகக் கேட்டது.

“மாமி... மாமி.. என்ன....?”

“இல்லைத்தம்பி இருக்குதுகளோ

சேத்துப்போங்களோ தெரியாது”
மாமியின் குரல் தளதளத்து.

“இப்போ ஆழிப்பிராச்சனைகளாலும் இயக்கப் பிராச்சனைகளாலும் சனம்

ஈவத்திலும் ஷ்ட பட்டினியால் சனங்கள் செத்துப் போங்கள் போவே கிட்டக்கு. காசு இருந்தாலும் ஒன்றும் வாங்க முடியாத நிலை. எந்தளவு நாளி சாப்பிட்டிருப்போம்? எந்தளவு நாளி நிம்மதியாய் நித்திரை கொண்டிருப்பம்? ஒரு நாளாவது ஒழுங்கா குளிச்ச முழுகியிருக்க மாட்டோம். எங்கடை நாடும்... சண்டையும்...” மாமியால் தொடாந்து கதைக்க முடியாமல் விக்கினார். எனக்கும் தொடர்ந்து கேட்க மனம் சுங்கடப்பட்டது.

“மாமி நான் பிறகு ஒரு நாளைக்கு கதைக்கின்றேன். இப்ப அவன் தினேவிடம் ஒருக்கா கொடுங்கோ.” மாமி தினேசைக் கூப்பிடும் சத்தம் தெளிவாய்க் கேட்டது. வெளியே இருந்து வந்து கொண்டிருந்த குளிர்

காற்று உடம்பைச் சிலிக்க வைத்தது. அந்தக் காற்றின் இணச்சவோடு எங்கேயோ ஓமக்காண்டு போகும் வாகனங்களின் இணச்சலும் கலஞ்சு வந்தது.

“நுவோ... நான் நினோஸ் கதைக்கிறேன்...” எதோ பொம்பிளையின் குால் போல் அழகான மென்மையான குால் சின்னப்பிளைளை ஒன்று கதைப்பது போல் அல்வாமல் ஒரு இளம் பெட்டை கதைப்பது போன்ற பிரமை எனக்கு.

“தினேஸ்... நான் யார் கதைக்கிறன் சொல்லு பார்ப்பம்?”

“அத்தான் தான்” எதுவித இடைவெளியும் இல்லாமல் சடக்கெனப் பதிவளித்தான்.

“என்னென்டு உனக்குத் தெரியும் மெய்யே...?”

சிரித்துக்கொண்டே “ அம்மா தான் சொன்னவு...”

“அது சரி தினேஸ்... கன்டா பிடிச்சிருக்கோ?”

“இ” என அழுத்தமாகச் சுத்தமாகச் சொன்னான்.

“அப்பா என்னவாம்? டேப்... என்னவாம்?” எதுவிதபதிலும் இல்லை.

“தினேஸ்... என்ன ஒன்றும் பேசுறாயில்லை?”

“இல்லை...” எதோ அழுத்தபடி தயங்கிவான் தினேஸ்.

“என்ன பிரச்சினை? கொப்பாவோடு கோபமோ?” தயக்கத்தோடு நானும் விசாரித்தேன்.

“ஆப்பா எனக்கு துவக்கு வாங்கித்தாரார் இல்லை சியல்க்கன் வாங்கித் தாறார் இல்லை. உண்மைத்துவக்கு வாங்கித்தாறார் இல்லை.”

“ஆப்பா ஏன் வாங்கித்தா மாட்டேன் எங்கிறார்?” எனக்கு விளங்காமலே கேட்டேன்.

“ஆப்பா வாங்கி தந்தவர்தான் அது றபர்த்துவக்கு எனக்கு உண்மைத்துவக்கு வேணும். உண்மை வேண்டும்.” அடம்பிடித்தபடியே கதைத்தான். எனக்கு ஒன்றுமே புரியாமல் இருந்தது. என்னடா இவனுக்கு ஏழு வயது தானா என்ற சந்தேகமும் என் மனதில் எழுந்தது. கொஞ்ச நோம் ஏன்றுமே கதையாது மெளங்மானேன். மாமாவிடம் வந்திருக்த

இருந்தினரின் கவலைப்பு சிரிப்பு என் மேளாத்தைக் குறிவத்து.

“தினேஸ் உனக்கு என் இங்கே உண்மைத்துவக்கு வேணும்”
என்றேன்.

“ஹரிலே தான் சண்டை நடக்குது அங்கே வைத்திருக்கக் கூடாது என்று அம்மா சோன்னவா என் இங்கே சண்டை இவ்வைத்தானே இந்சை வாங்கித் தாவாம் தானே”
என்னைக்கோண்ப்பது போல் அதடிக் கலத்தான்.

“தினேஸ் கி இன்னும் பெரியவனாய் வளர் உண்மைத்துவக்கு என்றால் என்னேன் றும், என் பாவிக்க வேண்டும் என்றும் விளக்கும். கி பெரியவனாய் வளர் நான் வாங்கித் தருவேன் என்ன.” சமாதானம் செய்வது போல் தயவாகப் பதிவளித்தேன்.

கோபம் கொண்டவன் போல் “பெரியம்மாவின் கண்ணன் அவ்வனா ஹரிலே வைத்திருக்கிறான் தானே. அவன் என்ன பெரியவனா?” நான் ஒன்றுமே பேசாது அந்தக் கண்ணனை நினைத்துக்கொண்டேன். பக்கத்துவிட்டு சின்னத்தங்கா மாமியின் முத்த மகன் தான் கண்ணன் இரண்டோ மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் இயக்கத்துக்குப் போன ஒரு விடுதலைப் போரானி. சின்னத்தங்கா மாமிக்கு கலியாணம் நடத்து இன்று போல் இப்போதும் எனக்குப் பசுமையாய் இருக்கிறது. ஒரு பன்னிரண்டோ பதின்மூன்று

வருடங்கள் தான் இருக்கும். இப்போ கண்ணன் ஒரு பெரிய போரானி.

“தினேஸ் கி ஒன்றுக்கும் கவலைப்பட வேண்டாம் நான் வரும் போது உனக்குத் துவக்கு வாங்கிக் கொண்டுவருவேன். உண்மை வாங்கிக் கொண்டுவருவேன். கி கவலைப் படாதை என்ன. நான் அடுத்தமுறை சொல்போன் எடுக்கிறேன் என்ன...” ஒருகே சொல்லிவிட்டு போனை வைத்து விட்டேன்.

என்னுடைய எண்ண அவைகள் எங்கெங்கோ அவைமோதி முளையைக் குழப்பியது. துவக்கு... துப்பாக்கி... துவக்கு... துப்பாக்கி... இயக்கங்கள்..

நிலாதூரன்

டென்மார்க்

போராட்டம்.. புரட்சி.. பசி.. பட்டினி.. சாவு.. நாடு.. மக்கள்.. துக்கம்.. நுயரம்.. அகதிகள்.. கொவைகள்.. காட்சிகொடுப்புகள்.. துவக்குகள்.. துப்பாக்கிகள்.. மாறி மாறி ஒவ்வொரு சொல்லாய் வந்து விழுந்தது.

நாங்கள் சின்னனாய் இருந்த காவல்களில் எம்ஜியாரின் படங்களைப் பார்த்துவிட்டு வந்து நானும் தம்பியும் விளையாட்டுத் துவக்குகளும், ‘வான்’களும் செய்து சண்டைப்பட்டதும், சன்னதித் திருச்சியாக் காவல்களிலும், வேறு கேரளில்த் திரும்புகள் காவல்களிலும்

அம்மாவோடு அடம்பிடித்து தண்ணித் துவக்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்து அதைப் பள்ளிக்கூடத்தில் கொண்டு போய் சக நண்பர்களுக்குக் காட்டிய போது அவர்கள் அதைத் தடவிப் பார்த்துவிட்டு “பேய் என்னிடம் ஒருக்காத தாடா” எனக் கேட்கிற வேலையில் சான் மறுக்கின்றதும் அடுத்தடுத்த திருவிழாக்களில் மற்ற நண்பர்கள் கிடைசிக் கட்டை போட்டுச் சுடும் மரத்தாவான துவக்குகளை வாங்கிக் கொண்டு வந்து எனக்குக் காட்டும் போது எனக்கு அப்படி ஒரு துவக்கு இல்லவேயே என ஏங்கித்தவித்த அந்தப் பொல்வாத சாட்கள் இன்னும் என் மனதில் பசுமையாய் ஆழமாய் நிறைக்கிறுக்கு.

சாதாரன சினிமாப்படங்கள் எங்களை எவ்வளவு தூாம் பாதித்த போது இன்றைய போர்ட்டச் சூழ்னிலையில் வாழும் வளரும் எமது குழ்நெதகளை, சிறார்களை இந்தத்துவக்கு மோகம்... இந்த ஆசை விடாமலா போகப் போகின்றது.

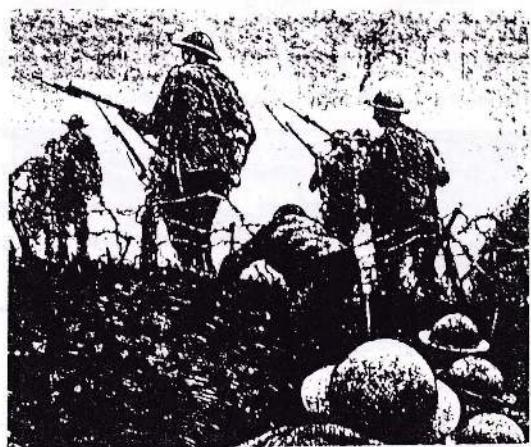
“துவக்கு” “துப்பாகி”

என்ன அழகான அற்புதமான வார்த்தை. இந்தசொல்லில் எவ்வளவு உறுதியும் வலுவும் இருக்கின்றது. இந்தத்துவக்கானது எத்தனையோ சொல்லமுடியாத எழுதமுடியாத சாதனங்களையும் அழிவுகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது.

எத்தனையோ மன்னிலே மனிதர்களை மனிதர்களாக வாழ வைத்ததும் இந்தத் துவக்குகள் தான். எத்தனையோ

மனிதர்களின் மாவிடத்தை மழுங்கடித்ததும் இந்தப்பாழாப்போன பொல்வாத துவக்குத்தான்.

இலவிகையை இந்தியாவை இன்னும் எத்தனையோ நாடுகளை வேள்ளையர்கள் வக்கு

ஆடமைப்படுத்தியதும் இந்தத்துவக்கால் தான். அப்போடும் ஸிலவோடும் வாழ்த் தாழ்த்து கொண்டிருக்கும் செவ்விஞ்சிய இளத்தையே இல்லாமல் செய்ய சினைப்பதும் இந்தத்துவக்குத்தான். தெனாபிரிக்கக் கருப்பின மக்களையும் அடக்கி அங்கு அடமைப்படுத்தி கொண்டிருப்பதும் இந்தத் துவக்குகளான். இன்று உவகம் முழுவதும் அமைதி துவைக்கதற்கும் அடாவத்தனங்கள் வளர்த்துவருவதற்கும் காாணம் கூட எங்களிடம் துவக்கு இருக்கு என்பதால் தான். துப்பாகிக் குழலிலிருக்கு அரசியல் அதிகாரம் பிறக்கிறது

என்றான் மாவோ சேதுங்க். சினாவை அடிமைப்படுத்திய ஜூப்பாயிய எகாதிபத்தியத்தை அடித்து பொட்டி மக்கள் ஆட்சி ஒன்றை நிறுவுவதற்கு வழி வருத்ததும் இந்தத்த் துவக்குத் தான். ஆனால் அரசியலைத் தான் முன்னணியில் வைக்கும் பாடியும் (மக்களின் உஸ்ருக்காக) அதற்குக் கீழ்ப்படுத்து தான் துப்பாக்கி இருக்க வேண்டும் எனவும் கூறினான்.

துவக்குகள் தூக்கப்படத்தான் வேண்டும். ஆனால் யார் யாருக்கு எதிராகத் தூக்கப்பட வேண்டும் என்ற அறிவு வேண்டும்; தெளிவும் வேண்டும்.

துப்பாக்கியை கூடாதவர்கள் தூக்குகின்ற போது தான் அது கூடாமலே போகின்றது. இன்று பிழையான ஸ்டயங்களுக்கும் தவறான நிலைகளுக்கும் துப்பாக்கி பிரயோகிக்கப்பட்டதாலும் நல்ல ஸ்டயத்துக்காக துவக்குத் தூக்கியவர்களும் இன்று பிழையான தவறான முறைகளில் ஸிரிசிக்கப்பட்டு இழிவுபடுத்தப் படுகிறார்கள்.

தோடர்ந்து என்னால் மோசித்துப் பார்க்க முடியவில்லை. துவக்கு... துவக்கு... துவக்கு... எதைத்துவக்குவது... பார் துவக்குவது... எப்போ துவக்குவது.... துவக்கத்தான் வேண்டும், எம்மிடிமலுக்காக, எம்மக்களுக்காக... நாய்கள் எல்லோரும் துவங்கத் தான் வேண்டும்...

வெளியே இருந்து வந்துகொண்டிருந்த குளிர் காற்று என்னுடலில் பட்டு புதிய ஒரு உற்சாகத்தை அளித்தது.

(முற்றும்)

கடவுளே நீ கல்தானா?

கழுவிக் கொண்டிருக்கையில் என் கம்பனையில் வந்த இக் கண்ணிக் கவிதையை சமைகள் வாசகர்களுக்கு காணிக்கையாகுகிறேன்.

- பகர் -

கருவில் இருந்த போதே கம்பனைக் கணவு கண்டு களிவிடன் வளர்த்தெடுத்து கழறு வா கண்ணே என்று கட்டு நாயக்காவில் வைத்து கைகாட்டி விட்ட காட்சி என் கண்ணுக்குள் நிற்கிறது.

கடைசியில் கண்டிதென்ன கடவு கடந்த வந்த நானும் கல்வி கழகும் காலத்தில் கணிதத்தில் இருந்த கவனம் காசின் மேல் வந்ததால் கழுவுகிறேன் நானும் இன்று களைப்புடன் நின்று கொண்டு

கறுப்பன் என்று என்னை யாரும் கவனிக்காததினால் காதலனின் கணத் கேளா கம்பனின் கதாநாயகி போல் கலங்குகிறேன் நானும் இன்று காடு போன்ற இந்த நாட்டில் நின்று

காலன் கயிறு தான் கழுத்துக்கு வடும் வரையில் கஸ்ரம் தான் வாழ்க்கை என்றால் கடவுளே நீ கல்தானா

- ०५१ -

பிசாகு

களவாளின்

களவுத்திராடர்....

ஒரு காலமும் நானிப்பிடி நேரடியாக காணேனல்ல.

என்ற தாத்தாவின்ற தாத்தா காலத்து பழும் பெருமையாகச் சொன்னபடி எங்கெட வீட்டுச் சவரில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த மிக்கேலச் சம்மானவர்ர படத்தில், மிக்கேலச் சம்மானமானவர் ஒரு கையில் வாள் ஒங்கினபடியே, மற்றக் கையில் தாாகு ஒண்டையும் தூக்கிப் பிடிச்சக்கொண்டு நிக்க, மிக்கேலச் சம்மானவர்ர காலதியில் வெளவாளினர் செட்டயப் போல பெரிய செட்டய விரிச்சபடி ஏரண்டு வளைஞ்ச பெரிய கொம்புகளோடு, கடவாய்ப் பல்லுகளையும் இழிச்ச படியே கண்ணக் கறுப்பா விழுந்து கிடக்கிற ஊசிப் பிசாகினர் உருவந்தான் பிசாக எண்டவுடனே நேம்றைக்கு வர என்ற

கண்ணுக்குள்ளதெரிஞ்சது. ஆனால் இண்டைக்கெண்டால், நீல நிறத்தில் டெணிம் ராவசரும் போட்டுக் கொண்டு தெழியி ரீ சேட்டும், அதுக்கு மேலால் தடிச்ச, பிறவன் கவரில் வெதர் யக்கற்றும், சேறு பிரஸ்ட் எக்கோச் சப்பாத்தம், செம்பாட்டுத் மீச தாடி யோட, நீலக் கண்ணுகளால் வெட்டி முளிச்சபடி, நகக் கிறவுகளைப் போல மெல்லிசா நிறையைக் கிறவுகளால் ஏத்தம் கவிஞ்ச, காஞ்ச போன அழுக்கு மஞ்சல் முகமுமா எனக்குப் பக்கத்தில் வந்து நின்டுது. எனக்கு குல நடுங்கத் தொடங்கிச்சது.

முந்தி எங்கட ஊரில சூத்து நடக்கேக்குள் பேயன் வாற கட்டம் வந்துதல்லால் சோடினகார ஸ்ரனில் லோசினர் மூத்த மகன் தன்ற

வாய்க்குள்ள மண்ணென்னைய ஊத்தி , நெருப்புக் குச்சக் தட்டி முகத்துக்கு முன்னுக்குப் பிடிச்சக்க கொண்டு அதில் ஊதினானென்டால் பெரிய பெரிய நெருப்புப் பந்தமெல்லாம் மேட நிறைய ஒடித் திரியும். பிசாககள் வரேக்க நெருப்பக் கக்கிக் கொண்டு தான் வருங்களாம். (கொள்ளி வால்ப் பிசாகக்குத் தான் நெருப்பிருக்கு , ஆகுகள் வரேக்கதான் நெருப்பக் கக்கிக் கொண்டு வருங்கள் மற்றப் பேயரூக்கு நெருப்பில்ல என்ட விவாதங்கள் எங்கட ஊர் பேயோட்டியள்ட்ட இன்னும் நடந்து கொண்டிதான் இருக்கென்றது வேற விசயம்.)

ஆனால் இண்டைக்கு என்னடிவந்த பிசாக நெருப்புப் பந்தத் தோட வரயில்ல. வாயில் மட்டும் ஒரு சிகிரெட்டோட (துபாக் சிகிரெட்) பனிப்புகையோடு, குபாக் புகையும் கலந்தபடி ஊதித் தள்ளிக் கொண்டு வந்து நினைஞ்டுது. கொஞ்ச நேரம் என்னையே பாத்துது. எனக்கெண்டால் உதவல் எடுத்தது. நான் கொஞ்சமும் ஏதிர்பார்க்கேல்ல , திடீரெண்டு பாஞ்ச என்னத் தாக்கிச்சது. கப்பர் மேன் பழந்ததைப் போல தாக்கிக் கொண்டு உயரத்தில் பழந்தது. எனக்கெண்டால் தலை கிறுகிறத்து. ஒருநாம் நிலத்து குனிஞ்ச பார்த்தன், முந்தி எங்கட வளவுக்குள்ள குப்ப கொழுத்தும் போது ஒரு பக்கம் நினைஞ்டு பார்த்தால் மற்றப் பக்கத்தில் நிக்கிம் மாமெல்லம் மறஞ்ச போம் மாதிரி புகைக்குள்ள மறஞ்ச தெரியும். ஆதேபோல கட்டிடங்களெல்லம் புகாருக்குள்ள மறஞ்ச ஒண்டுமே தெரியல்ல.

கொஞ்ச காரம் போனப்பிழகு ஒரு மலையில் பிசாக என்ன இமக்கி விட்டுது. கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிழகுதான் விளங்கிச்சது. (F) போதுள் மலைக்கு மேல் பிசாக என்னக் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கெண்டு.

பிசாக தன்ர வாயில் இருந்து துபாக் சிகாட் அடிக்கட்டய மலையில் இருந்து பள்ளத்த தேடி துப்பிச்சது. அந்த சிகாட் அடிக்கட்ட என்ற கண்ணில் இருந்து

மறைஞ்ச பிழகும் நிலத்தப் போய் தொடவேல்ல.

இந்த உயரத்துக்கு இந்தப் பிசாச என்தான் என்ன தாக்கிக் கொண்டு வந்ததோ....? எண்டு எனக்குள் யோசிக்குமோசிக்க எனக்கு நடுக்கம்தான் வந்தது. பிசாச குதைக்கத் தொடங்கிச்சது. (நோர்வேஜிய மொழியில் பிசாச பேசியது கொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது.) "மானிடா.... அதோ பார் " எண்டு பிசாச காட்டின இடத்தப் பார்த்தன். உயந்த கட்டிடங்கள் தெரிஞ்சுது. பிசாச திரும்பும் வேறு விசயம்.

" அந்தக் கட்டிடங்கள் அனைத்தும் எண்ணெய் கொம்பனிகளின் தலைமை செயலங்கள். அத்தனையும் உனக்கே தருகிறேன். அவற்றின் அண்மையில் அமைந்துள்ள பெரிய மைதானத்தைப் பார். அது குதிரைப் பந்தயத்தில். அதுவும் உனக்குத்தான். அந்தத் திடவின் பின்னாலுள்ள பாரிய கட்டிடத்தைக்கவனி..... எக்கன்னேனிலை நாடுகள் கூட்டாகச் சேர்ந்து நடாத்தும் பல்பொருள்விம்பனை நிலையம். அதைனையும் உனக்கே தருகிறேன். இந்த திசையைப் பார். பரந்த கடல். அதில் மிதக்கிறதே பெரிய கப்பல், அதனைத்தான் உனது தேசத்துப் பத்திரிகை ஒன்று 'கடவிலே மிதக்கும் உலகிலேயே மிகப் பெரிய உல்லாச விடுதி' என்று புவடா விட்டது. அதில்தான் சில வருடங்களுக்கு முன் இந்நாட்டு அரசு உனது தேசத்து அகதிகளை அடைத்து வைத்திருந்தது கெளரவுமாக. அந்தப் பெரிய கப்பலையும் உனக்கே தந்து விடுகிறேன்."

எதுக்காக இந்தப் பிசாச இதுகளெயல்லாம் எனக்குத் தாமதெண்டு சொல்லுது? எனக்கெண்டால் ஒண்டும் விளங்கேல்ல. ... போனுப் போகுது வந்தா வருகுதெண்டு நினைங்கக் கொண்டு குணிஞ்ச கேட்டன் " ஏய் பிசாசே உனக்கு என்ன வேணும்?" நான் இப்பிடிக் கேட்ட உடனே பிசாச பயங்கரமா சிரிச்சது.

"ஹ.... ஹ.... ஹ.... மானிடா. தமிழர்கள் வல்லவர்கள் என்று யான் அழிவேன் தாள் கடத்துவதில். இவையெல்லாவற்றையும் நான் உனக்குக் கையளிக்கிறேன்.

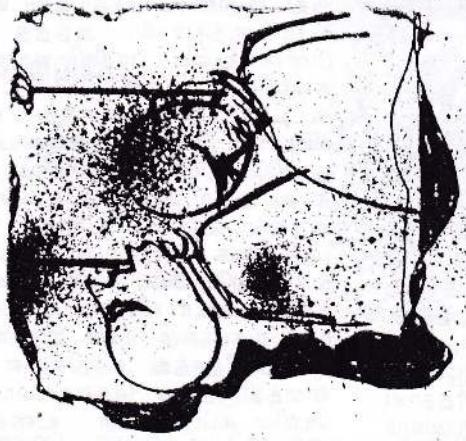
துப்பாக்கியின் மைந்தனே.

20

மனக்கு வில்
கோக வெப்பத்தால்
ஆவியாகி
பற்றிச்கள் போலுதிரும்
எங்கள்
கண்ணார்ப் பூக்களை
எந்தச்சந்தூபில் விற்பது?

நாங்கள்
நல்வழற்காப் வாழுவின்மொல
ஏனெனில்
எங்கள்
வாழுக்கையே தடையுமொறுமொல்லது.

துப்பாக்கியின் மைந்தனே
இன்னும் நீ
எங்களாக் கேட்டுக்கிறாயா?
வேப்பத்தின்
அரைக்குத்தனை போது
கார்ப்

தூத்துக்குறிப்...

இலையுப்பதிர்காலம்.
காற்று வீச்கிழமுடு
உர்த்து வீசு வீசு கு
குமாவளிப்போல்

காப்பந்த சுருக்கள்
கூட்டம் கூட்டமாய்
சுமுன்றுக்குத்து
நிலைகெட்டு ஒடுக்கின்மன
குன்றெட்டியம் விமா எந்தளதக்
களோடு

சளங்களோடு போல்
காம்மூடு காம்மாய்
கழுள்ளக்குத்து
கருகோடு சுருகாய்

தலையுமதாரவாகிவிட்டதால்

நாங்கள்

ஸுக்த் தீணி
விப்பக்கங்களோல்

ஜனநாயகத்தை
சுவாசிக்க முடியாமல்
ஏங்கள்மனது

வெதுவி வழிகிறது.

அந்திக்குக் குறியைக்கு
நீதிமூச் சுடுவதற்கு
“சுமுகவிரோதிகள்”

ஆளவாண தொப்பினான்.

தோப்பினைப் போடு
போப்பவணச் சுடு

அவன்
சிராயைக் கொட்டு
தாழ்விலே குத்தினை

உன் தேசுக்கிணகு
நிறைவாச் சின்னம் எழுப்பொம்.

துப்பாக்கியின் மூந்தேன்,
இதையும் குறித்துக் கொள்,
அதனால்.

குனித்திப்புப்பு

வாதக்கு அஞ்சி,
மரணத்திற்கு அஞ்சியன்று,
நீதிக்காகப் போரா_வே.
வென்னில்

வளமாண மாப்பக்கு
வாய்க்காலை அப்பணிக்க
வாவா_ஆ
எப்பாய் பானித்தது,

அந்தப்பணி

இன்னபும் முழுவிலைவு
வென்னில்
வாய்க்காலை நேசிக்கிறோம்.

அந்தப்பணி
உடலம் மட்டும்
குளிர்காம்நிம் சிலைட்டு,

காம்மிலோகவரும் சுருக்கள்
முகத்தில் அமைப,
வாளத்தை அன்னளார்ந்து
முகிம்படையை

பிரகவாதன்
இவைங்கை.

ஏக்கமாப் பார்த்தபடி
தவித்துப் போனது
அந்மிய நிலத்தில்.

முறையல்

**நிற்தலூவுச் சிசுற்சலும்
ஆவுபுறிசூழும்.**

சிவசேகரம்

மனிதர் மனிதனா நிந்திக்கப்
பயன்படுத்தும் சொற்கள் பலவகையின.
ஒருவரை இழிவாகப் பேச அவரைத்
தாழ்த்தும் வகையிலான சொற்களும்
சொற்தொடர்களும் பாவிக்கப்படுவது
வழனம். எனவே நிந்தனைச் சொற்கள்
நேர்த்தியாகவோ மறைமுகமாகவோ
அவற்றுக்குரிய சமுதாய
விழுமியங்களைப் பிரதிப்பிப்பன.
ஸ்வேரு மனித சமுதாயங்களிலும்
பயன்படும் நிந்தனைச் சொற்களில்
கணிசமான ஒற்றுமை உள்ளது. இது
சமுதாய விழுமியங்களிடையே உள்ள
பரவலான ஒருமையின் காரணமானது.
அதேவேளை சமுதாய வேறுபாடுகளும்
மொழிநிருத்தியின் வேறுபாடும்
நிந்தனைச் சொற்களிலும்
வேறுபாட்டுக்குக் காரணமாகின்றன.
நமக்குப் பரிசுமான மொழிகளில்
உள்ள நிந்தனைச் சொற்கள் பற்றியும்

குறிப்பாக பாவியல் தொடர்பான
சொற்கள் பற்றியும் கவனிப்போமாயின்
பலஆயிரம் வருடப் பெண்ணெடுமை
நடைமுறை இழிசொற்களிலும்
ஆழமாக வேறுன்றி இருப்பதைக்
காணலாம். ஒருவரது தோற்றும்,
உடல்வளிமை, செயற்திறமை, அறிவு,
பண்பாடு, ஒழுக்கம், ஆடைஅங்காரம்
தொடர்பான நிந்தனைச் சொற்கள் பல
உண்டு. இவற்றுக்கு உதாரணம் தந்து
விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.
எனினும் பெரும்பாலும் இவ்வாறான
நிந்தனைச் சொற்கள் ஒருவரது
குறைபாடுகளை மிகக்கப்படுத்தும்
முறையிற் பயன்படுவதுண்டு.
சிலசமயம் ஒருவரது செயல்களின்
மதிப்பிடாகவும் இருவ
பயன்படுவதுண்டு.
சாதிப் போலும் பகையானதாகக்
கருதும் ஒரு சமுதாயத்தின் போலும்

சூருவரை அயலார் என்று
குறிப்பிடுவதாலும் மனிதரை இழிவு
படுத்தாலும் குறிப்பிட்ட ஒரு
தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேராதவரை
அச்சாதிப் பெயரால் அழைத்து
நிற்திப்பதை அறிவோம். இவ்வாரே சில
அயல் இன். அயல் நாட்டுப் பெயர்க்
குறிப்புக்கள் பயன்படுவதை அறிவோம்.
இதைவிட மிலேச்சன். பாதேசி.
(க்ஷக்ளத்தில் பாதேமலா. அதாவது
அந்தியத் தமிழன்) போன்ற சொற்கள்
அயலார் மீது நமது சமுதாயங்கள்
காட்டும் தயவின்மையையும்
வெளிப்படுத்துவன். இவ்வாரே
பெண்மையைச் சார்ந்த சொற்களும்
(முக்கியமாக பேசு) ஒரு ஆணையும்
பெண்மையுடையவன் எனக் குறிக்கும்
சொற்பிரயோகங்களும் நிற்தனையாகப்
பயன்படுவன். கடுமையான நிற்தனை
பெருமளவும் பேய் பிசாக்கள்,
தூர்த்தேவதைகள். விலங்குகள்
போன்றவற்றின் பெயரால்
மனிதரை அழைப்பதாகவோ அல்லது
பாலுறுப்புக்களையும் பாலுறவையும்
குறிக்கும் சொற்களாகவோ அல்லது
இவற்றினதும் பிற நிற்தனைச்

சொற்களதும் சேர்க்கையாகவோ
அமைவதைப் பலரும் அறிவார்கள்.

எருமை, கழுதை, பன்றி, நாய்,
தேவாங்கு போன்றவை சனியன்,
முதேவி, பிடாரி போன்று தூதிர்வட்டம்
அல்லது தூர்க் குணங்களுடன்
இணைத்துக் காணப்படும்
தேவுகளுடன் ஒப்பிடக் கூடிய
அளவுக்கு மனிதரை நிற்திக்கும்
குறிப்புகளாகின்றன. யானை, குதிரை,
பக, பூனை எனும் சொற்கள்
பொதுவாக நிற்தனைக்கும்
பயன்படுவதில்லை. அவ்வாறு
பயன்படும் போது அடைமொழியுடன்
(கள்ளப்பூனை என்பது போல)
வருவதையே அறிவோம். இவையாவும்,
குறிப்பிட்ட விலங்குகளையும்
தேவுகளையும் பெண்களையும் பற்றி
நமது சமுதாய வழக்கில் இருந்து வரும்
கருத்துக்களையும் அவை தொடர்பான
சமுதாய விழுமியங்களையும் குறிப்பன.
எவ்வாறாயினும் மிகுந்த சினமும்
மினக்யான அவமதிக்கும் நோக்கமும்
கொண்ட சொற்கள் பாலியற்
தன்மையுடையன. அது மட்டுமின்றி

நடத்தை. பிறப்பு தொடர்பான சில
சொற்களை விட்டால் மற்றவை ஏற்றுக்
கொள்ளப்பட்ட மோழிவழக்கிற்குப்
புறம்பான சொற்களே.

பாலுறுப்புக்களையும் பாலுறவையும்
குறிக்கும் நிந்தனைக் சொற்கள் தமிழ்
எழுத்து வழக்கில் ஏற்கப்படாதவை
என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்வாரே.
கிங்களம், ஆங்கிலம் போன்ற
மொழிகளிலும், எழுத்து வழக்கும்
விஞ்ஞான மருத்துவ நினைவுறையும்
யண்படுத்தும் சொற்கள்
நிந்தனையாகப் பயன்படும்
சொற்களினின்றும்
வித்தியாசமானவையாக இருப்பதைக்
காணலாம்.

ஒருவரை விபக்காரியின் பின்னை
என்றோ திருமணமாகாத
பெற்றோருக்குப் பிறந்தவர் என்றோ
ஏகவதற்குப் பாவிக்குஞ் சொற்கள்
எல்லா முக்கிய மொழிகளிலும் உள்ளன
என்றே கூறலாம். வழங்கீர்க்.
இவ்வாறு ஒருவரை ஏகம் போது அது
அவரைத் திருடர், ஒழுக்கங்கெட்டவர்

என்று ஏவதை போவில்லாமல் வெறும்
அவதூரான நிந்தனையாகவே
இருக்கும்.
இவ்வாரே ஒரு பெர்ஸனை ஒழுக்கங்
கொட்டவள் என்று பொருட்படுமாறு
சொல்லும் வார்த்தைகள் அவரது
ஒழுக்கத்தைக் கேள்விக்குட்
படுத்துவதைவிட அவரை
அவமதிப்பதையே நோக்கமாகக்
கொண்டவை. எவ்வாறு நோக்கிறும்
இவ்வாரான வகைச் சொற்கள் ஒரு
ஆரோன் அவமதிக்கும் போதுகூட
அவரது தாயை விபக்காரி அல்லது
ஒழுக்கங் கெட்டவர் என்று
அவரூடாகவே அமைகின்றன.
அனைத்தினும் மோசமாகத் தாயுடன்
பாலுறவு கொண்டவன் என்ற
சொல்லல் அதிகம்
அவமதிக்கப்படுவதும் அவமதிப்புக்கு
உட்பட்டவழுடைய தாயேதான்.
ஒருவரைக் காமுகன் என்றோ
ஏதிரிலோலன் என்றோ
குறிப்பிடுவோம் ஆயின் அது வெறும்
வகையாக இல்லாது குற்றக்காட்டான்
முறையிலேயே சொன்னதாகக்
கருதுவதற்கு இடமுண்டு. இந்த

நிந்தனைக்குரிய சொற்கள் ஆணின்
ஒழுக்கத்தைவிட பெண்ணின்
ஒழுக்கத்தையே கேள்விக்குட்படுத்தும்
நியாயம் என்ன? இதற்கு விரிவான
விளக்கம் இங்கு அலசியம்
இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

 ஒருவரைப் பாலுறுப்புகளின் பேர்களால்
அல்லது அவற்றை அடிப்படையாகக்
கொண்ட சொற்களால் இழிவுடுத்தும்
போதும் பாலுறவைக் குறிக்கும்
சொற்களால் இழிவுடுத்தும் போதும்
ஒருவரை விலங்குகளின் பெயரால்
நிந்தப்பதைவிடக் கடுமையான
உணர்வே தென்படுத்தி. மலம்,
அழகல், தூர்நாற்றம் போன்றவற்றுக்கு
ஈடான்றவயாகவே பாலுறுப்புக்களை
குறிக்குஞ் சொற்கள் பயன்படுகின்றன.
இங்கும் பெண்களின்
பாலுறுப்புக்களைக் குறிக்கும்
சொற்களே நிந்தனைச் சொற்களில்
அதிகமாக இருப்பதும் அவை
ஆணுறுப்புக்களைக் குறிக்கும்
சொற்களை விட அதிகமாகப்
பாவிக்கப்படுவதும் தற்செயலானதல்ல.
பாலுறவைக் குறிக்கும் நிந்தனைச்
சொல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட

மொழிவழக்கில் உள்ள புணர்ச்சி என்ற
சொல்லைப் போலன்றி ஆணாற்
பெண்ணுக்குச் செய்யப்படும்
காரியமாக இருப்பதும் நம்
கவனத்திற்குரியது.

இவை வெறுமேன் ஆணாதிக்கத்தின்
வெளிப்பாடுகள் மட்டுமா அல்லது நமது
சமுதாயங்களுட் பாலுறவு பற்றியும்
பாலுணர்வு பற்றியும் இருக்கின்ற
வக்கிர் உணர்வுகள், போலி அருவருப்பு,
பாசாங்குகள் என்பவற்றின்
வெளிப்பாடுகளுமா என்பது
நிந்தனைக்குரியது.

 ஆபாசமான எழுத்து, பேச்க, படங்கள்
என்பவற்றை எதிர்ப்போர் கூட ஆத்திரம்
வரும்போது பாவியல் நிந்தனைச்
சொற்களைக் கூடாது பாவிப்பதுண்டு.
மொழிவழக்கில் உள்ள பல தூர்ப்
பிரயோகங்கள் போல நிந்தனைச்

சொற்கள் அதிகம்
நிந்தனையில்லாமலே
பாவிக்கப்படுகின்றன.
சாதிப்பெயராலோ, பிரதேச,
இனப்பெயராலோ எவரையும்
ஏதாடர் 33ம் ஸ்க்கம்

எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி

எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி

எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி

காரி சேல பாக்கன் பின்கள் முன்னணி ஸ்ரவங்கர் ஆகம்பாளர் SOLA நகரசபையில் சிறுவர் நவப்பிரிவில் கடையாரர்களிற் பண் ஒடுக்குழந்தெக்ஷிராக சடியாட்டுடன் செய்தபடி வரும் இப் பின் சிலவாழியுடன் அளவளவியதை கணக்கள் உங்களுடன் பயிர்க்க விகார்விடது.

காரி சேல பாக்கன்

-பின்கள் முன்னணி ஸ்ரவங்கர் -

கேள்வி: பெண்விடுதலை என்பது பற்றி இவகுவான முறையில் விளக்கம் தா முடியுமா?

பதில்: ஒவ்வொரு பெண் ஓலுக்கும் தன்வாழ்க்கை, பற்றி, அதன் உள்ளடக்கம் பற்றி, முற்று முழுதாக முடிவெடுக்கும், தீர்மானிக்கும் உரிமை, எப்படி வாழ வேண்டும், என்ற வகையான கல்வி தொழில் செய்ய வேண்டும், குடும்பம் தேவையா, குழந்தை தேவையா எப்படியான நண்பர்கள் தேவை என்ற அனைத்து விடயங்களிலும் தீர்மானிக்கும், தெரிவு செய்யும் உரிமை, ஆனால் (பெண்கள்) நாம் சுயமாக எடுக்கப்பட வேண்டிய தெரிவுகளும் தீர்மானங்களும், சமூகத்தால், சமூக அமைப்புக்களால் வகுக்கப் பட்டு விட்டது தீர்மானிக்கப் பட்டு விட்டது. இப்படித்தான் பெண் இருக்க வேண்டும், இதுதான் அவள் கடமை என்று வகுக்கப் பட்ட வற்றில் ஏதோ ஒன்றைத் தான் நாம் தெரிவு செய்ய வந்துறுத்தப் பட்டுள்ளோம். எம்மிடம் இருந்து எம் வாழ்வு மீதான உடல், உளர்வு ரீதியான சுய முடிவு எடுக்கும் உரிமை பறிக்கப் பட்டுள்ளது. நாம் இரண்டாம் தர பிரஜைகள் ஆக்கப்பட்டு உள்ளோம். இதிலிருந்து நாம் விடுபட வேண்டும்.

கேள்வி: நோர் வேஜியப் பெண்கள் ஜோப்பிய பெண்கள் "விடுதலை" அடைந்துள்ளனர் என்று

பிரமை அல்லது கருத்து எம் சமூகத்தினரிடையே மூன்றும் உலக மக்களிடையே நிலவுகிறது. உதாரணமாக பெண் விடுதலை சம்பந்தமாக கதைக்கும் போது "அங்கை பார் நோர்வே பெண்கள் சிகாட் புகைக்கினம், டிஸ்கோ போயினம் ஆகவே விடுதலை அடைந்து விட்டினம்" என நோர்வேப் பெண்களை உதாரணம் காட்டுகின்றனர். இது சரியான கருத்தா, நோர்வேஜியப் பெண்கள் விடுதலை அடைந்து விட்டனரா?

ததில்: Disco போவதும் சிகாட் புகைப்பதும் தான் பெண் விடுதலை அல்ல. ஆனால் இவற்றைச் செய்யக் கூடாது என அடக்கப் பட்டு இருக்கும் ஓர் குழந்தையில் இச் செயற்பாடுகள் விடுதலையாகத் தான் தெரியும்.

நோர்வேஜியப் பெண்கள் தமிழ் சமூகத்துப் பெண்களுடனோ அல்லது மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பெண்களுடனோ ஒப்பிடுகையில் ஓரளவு விடுதலை அடைந்தள்ளார்கள்.

குறிப்பாகப் பெண் கட்டாயம் திருமணம் செய்ய வேண்டும், பள்ளை பெற வேண்டும், வீட்டுக் கடமைகளை நிறை வேற்ற வேண்டும், இவற்றை விட மேலாக ஆணின் சொத்தாக, உரிமைப் பொருளாக இருக்க வேண்டும் என்ற சமூக வரை முறைகளில் இருந்து ஓரளவு விடுபட்டுள்ளனர். இங்கு கல்வி, வேலை, குடும்ப நிலைப்பாடு பற்றி பெண்கள் கயமாகத் தீர்மானிக்கும் நிலை உள்ளது.

கேள்வி: இங்கு தொழில் வாய்ப்பு, கல்வி போன்றவற்றில் தெரிந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு, வசதி இருக்கையில் ஏன் நோர்வேஜியப் பெண்கள் பாரம்பரிய உத்தியோகங்கள் என பகுக்கப் பட்டுள்ள உதாரணமாக எழுதுவினஞ்சூர், தாதி, சிகை அலங்காரம் போன்ற தொழில்களையும் அதையொட்டி கல்வியை இன்றும் தேர்ந்து எடுக்கின்றனர்?

ததில்: நீங்கள் சொல்வது உண்மைதான். இதற்குக் காரணம் காலம் காலமாக பெண் இந்த வேலைதான் செய்ய வேண்டும், ஆன் இந்த வேலைதான் செய்ய வேண்டும் என சமூகத்தால் பகுக்கப் பட்டுள்ள தொழில் பாகுபாடு இன்றும் எம் பெண்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து உள்ளது. பெண் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் முறை, சமூகத்திலுள்ள "பெண்கள் கலாச்சாரம்", பெண்கள் நீதான் சமூகத்தின் பார்வை என்பன இம் மனப்பாள்ளுமையை பெண்களிடம் வளர்த்து வருகின்றன. மேலும் இம் முதலாளித்துவம் அமைப்பில் "பெண்களின்" "உம்பத்தி சக்தி" க்கு முழு முழுதான ஆங்கீகாரமும், உரி மையும் எதிர் பார்க்க முடியாது. ஓர் வர்க்கப் புரட்சி ஏற்படும் போதுதான் எதிர்பார்க்க முடியும். வர்க்கப் புரட்சியின் மூலம்தான் முற்று முழுதான விடுதலையைப் பெண்கள் பெற முடியும். நோர்வேயில் வர்க்கப் புரட்சிக்கு சாதகமான நிலை இன்று இல்லை. ஆகவே நாங்கள் இன்றுள்ள அமைப்பிலே ஓரளவுக்காவது மாற்றத்தை ஏற்படுத்தப் போராட வருகிறோம்.

கேள்வி: நோர்வேஜியப் பெண்களுடன் கதைக்கின்ற போது இப்போது இருக்கின்ற சமூக அமைப்பில் உள்ள வாய்ப்புக்கள் / வசதிகளுடன் தீருப்பதி அடைந்தவர்களாகத் தெரிகின்றனர்.

பதில்: ஆம். திருப்தி அடைந்தவர்களாகத்தான் தெரிகின்றனர். இது ஒருவகை தம்காலிக திருப்தியே என்னைப் பொறுத்தளவில் நான் எந்த விதத்திலும் திருப்தி அடைய வில்லை. இன்னும் கூடுதலான மாற்றங்களையே ஏதிர்பார்க்கிறேன்.

(உதாரணமாக) சில வருடங்களுக்கு முன் கய முடிவில் கருத்தடை செய்து கொள்ளும் உரிமை பெண்களுக்கு இருந்ததில்லை. ஆப்போது பெண்கள் பெரிதாக அலட்சிக் கொள்ளவில்லை. நாங்கள் அதாவது பெண்ணிலை (வாதிகளும்) வாத அமைப்புக்களும் வேறு சில பொது ஸ்தாபனங்களும் கய முடிவில் கருத்தடை செய்து கொள்ளும் உரிமைக்காக போரட்டோம். இன்று கய முடிவு கருத்தடைத் தட்டும் இயங்கப் பட்டு நடைமுறையில் உள்ளது. இதனால் பெண்கள் பலர் பயன்தைகின்றனர். ஆகவே பெண்கள் பலர் தம் உரிமைக்காக போராட வில்லை, மென்மாக உள்ளனர் என்பதும்காக, அவர்கள் திருப்தியுடன் உள்ளனர், விடுதலை அடைந்து விட்டனர் என்று கூற முடியாது.

கேள்வி : கருத்தடை செய்வது பெண்கள் சுதந்திரம் என்றாலும், அது உயிர் கொலை இல்லையா?

பதில்: மனிதர்களைப் பொறுத்த அளவில் அன்பை வெளிப்படுத்தும் சில வழிகளில் ஒருவழி உடலுறவு அல்லது பாலியல் தொடர்பு. இதில் இருபாலாருக்கும் இடையில் சுதந்திரமான சமநிலை இருக்க வேண்டும். ஒரு ஆணைப் பெண்ணே பெண்ணை ஆணே கட்டாயப் படுத்தக் கூடாது. அத்துடும் பாலியல் தொடர்பானது "கடமை" யான செயற்பாடாக இருக்கக் கூடாது. ஆனால் நடைமுறையில் மேற்கூறியப் பட்டு உள்ளதா என்றால் இல்லை. பாலியல் உறவி என பெண்கள் ஒடுக்கப் பட்டு உள்ளர்கள். பெண்கள் பெரும்பாலும் வற்புறுத்தப் படுகின்றனர். குறிப்பாக குடும்ப வரை முறையுள் பாலியல் கட்டாயான ஒன்றாக உள்ளது.

சாப்பிடுவது கவாசிப்பது போல கடமையாக உருவகப் படுத்தப் பட்டுள்ளது. இப்படியான நிலையில் உருவாகும் கருவை பெண்களால், உடல், உள் ரீதியாக எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்?

உலகில் பிறக்கும் ஓவ்வொரு குழந்தையும் வாயேற்கப் பட வேண்டும், விரும்பப் பட வேண்டும், அதை தாங்கி வளர்ப்பவளால் விரும்பப் பட வேண்டும்.

ஆகவே, அவருக்கு அது சம்பந்தமாக முடிவெடுக்கும் உரிமை வேண்டும். கருவை தாங்கும் பெண் அக்கரு அவனுக்கு உடல், உள் ரீதியான பாதிப்பதை ஏற்படும் என இல்லை.

ஆகவே கருத்தடை சரியா இல்லையா என உலகத்தில் பிறக்காத ஒர் உயிரைப் பற்றி விவாதிக்க முக்கியமானது.

இன்றை சீமா....

நாளை ???

ம. கிருஸ்னவேணி

"அவர்கள் ஏழு பேர் தடியாலும், பெல்ட், செருப்பு மற்றும் தமது பலமான கை, கால்களாலும் என்னைப் பல மணிநேரம் தாக்கினர். காரணம் நான் திருமணம் செய்ய மறுத்தேன்."

இவ்வாறு பாக்கிஸ்தானிய பெங்மோராத் தாய் தந்தையராகக் கொண்ட "சீமா" (18வயது) நோர்வேயின் பிரபல பத்திரிகைகளில் ஒன்றான டாக் பிளா (DAGBLADET) க்கு அளித்த போட்டியில் கூறியிருள்ளார்.

சீமா என்ற இந்த பாக்கிஸ்தான்- நோர்வேஜியப் பெண் இங்கு பிழந்து வளர்ந்தவர். இவளின் பெங்மோர் இவளுக்கு பாக்கிஸ்தான் கலாச்சாரத்தின் நோர்வேஜிய கலாச்சாரத்தின் பாதிப்பும் இருப்பதையிட்டுக் கவலை கொண்டனர். சீமாவுக்கு வீடு நாகமாக சிறையாக மாறியது. தனமையனும் தந்தையும் அடித்துத் துன்புறுத்தினர்.

சீமா சிறுவர்நல் அமைப்புன் (Barne vern) தொடர்பு கொண்டாள். சீமா 15 வயதாக இருக்கும் போது சிறுவர் நல அமைப்பால் பெங்மோரின் கவனிப்புக் (கட்டை) பெறுவதிலிருந்து விடுக்கப் பட்டு சிறுவர் நல விடுதியில் சேர்க்கப் பட்டார். ஒரு வருடத்தின் பின் திரும்பவும் குடும்பத்தினரிடம் சிறுவர் நல அமைப்பால் சீமா ஒப்படைக்கப் பட்டாள். குடும்பத்தினரிடம் மாற்றம் ஏம்பட்டிருக்கும் என நம்பி சீமா முழு மனதுடன் சிறுவர் நல அமைப்பின் முடிவுக்கு கட்டுப் பட்டாள்.

1991 ஆட மாதம் தந்தை பாக்கிஸ்தானுக்கு விடுமுறைக்கு சீமாவை அழைத்துச் சென்றார். "நான் பாக்கிஸ்தானுக்கு வந்தடைந்த அடுத்த நாள் என் உறவினருக்கு என்னால் 'குடும்ப

மாணம் கெடுக்கப் பட்டு கெளரவும் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது' என்று தந்தையால் கூறப்பட்டது. என்னுடைய உறவினர் என்னை மாற்ற முயற்சி செய்தனர். என் நடை, உடை சிலை அலங்காரம் அனைத்திலும் மாற்றும் செய்தனர். என்னதான் என் வெளித் தோற்றுத்தை அவர்களால் மாற்ற முடிந்தாலும் என் உள் உணர்வுகளையும், என்னங்களையும் அவர்களால் மாற்ற முடியவில்லை. நான் பாடசாலை செல்வதற்கோ அல்லது வெளியே செல்வதற்கோ என்னை அவர்கள் அனுமதிக்க வில்லை. என்னை 'வழங்கமயான பாக்கிஸ்தானியைப் பெண், போல மாறும்படி வற்புறுத்தினர். என்னால் முடியவில்லை. உருகு மொழியோ, பாக்கிஸ்தான் சமூக அமைப்பையோ சரியாக தெரிந்து பரிந்து கொள்ள முடியாத என்னால் எப்படி முடியும்? நான் கஸ்டப் பட்டேன்."

சில மாதங்களின் பின் தந்தை நோர்வேயிற்கு திரும்பி செல்ல அங்கிருந்து பாக்கிஸ்தானுக்கு வந்த தமையன் கீமாலைப் பொறுப் பேற்றான். அவனது பொறுப்பில் இருந்த ஆறு மாதங்களில் மூன்று தடவை கீமா தம்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

"எனது சீகோதாரன் என் குடும்பத்தினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவனை (என் மைத்தனர்) திருமணம் செய்ய வற்புறுத்தினான். என் வாழ் நாளில் 'அவனை' நான் கண்ணால் கூட கண்டதில்லை. எனக்குத் தெரியும் அவன் என்னை மணம் செய்ய விழுப்புவது நோர்வே வருவதற்காகவே. கண்ணாம் கூட கண்டறியாத ஒருவனை மணம் செய்ய எப்படி சம்மதிப்பது. நான் மறுப்பத் தெரிவித்தேன்.

என் சீகோதாரன் ஆறு மாதங்களாக சம்மதிக்க வைப்பதற்காக என்னைச் சித்திரா வதை செய்தான். அவன் ஆண் அதனாலேயே அவனால் என்னைத் தன்புறுத்த முடிந்தது

அந்த சமூகத்தில் ஆண் என்பதனால் அவன் எது வேண்டுமானாலும் செய்வதற்கு உரிமை உண்டு. என்னால் தாங்க முடியவில்லை, தம்கொலை செய்ய முயற்சி செய்தேன்"

கீமா முற்றாவது தடவையாக தம்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டு பலத்த காயங்களுடன் வைத்திய காலையில் அனுமதிக்கப் பட்டார். இது நடந்து ஒரு மாதத்தின் பின் தந்தை பாக்கிஸ்தானுக்கு வந்தார். இதுவரை நடந்தவைகள் நடக்காது என தந்தையால் உறுதி அளிக்கப் பட்டு வட பாக்கிஸ்தானிலுள்ள ஓர் சிமிய கிராடுத்திம்கு கீமா அழைந்துச் செல்லப்பட்டார். அக் கிராமத்தில் ஓர் வீட்டுக்கு அழைந்துச் செல்லப் பட்டார். ஆங்கு உறவினர் சிலர் கூட இருந்தனர். திருமணப் பேச்சு மீண்டும் ஆரம்பமாகியது.

"அவர்கள் ஏழு பேர் தடியாலும், பெல்ட், செருப்பு மற்றும் தமது பலமான கை கால்களாலும் என்னைப் பல மணி நேரம் தாக்கினர். காரணம் நான் திருமணம் செய்ய தொடர்ந்து மறுப்பத் தெரிவித்தேன். என்னுடைய மாமன் ஒருவன் கைத் தப்பாக்கி கொண்டு என்னை மிரட்டினான். நான் அவனின் காலைப் பிடித்துக் கொண்டு கதறி அழுதேன். நான் சாவது அல்லது மணம் செய்து கொள்வது என்ற இரு முடிவுகளுள் ஒன்றைத் தெரிவி செய்யும்படி அவர்களால் வற்புறுத்தப் பட்டேன்."

«Jeg var alene, og de var for mange. Alt virket fortapt.»

«Han ville ha meg for å komme til Norge.»

இது நடந்து பத்து நாட்களின் பின் வைகாசி 20, 1992 அன்று கீமாவுக்கும் மைத்தனங்களுக்கும் விவாகம் நடந்தது. கீமாவின் சார்பில் உறவினர் திருமணப் பதிவுப் புத்தகத்தில் கையொப்பம் இட்டனர். மனச் சடங்கு முடிந்து பதினொரு நாட்கள் வரையும் மணம் செய்து வைக்கப்பட்ட வருடன், அவன் வற்புறுத்தியும் கூட உடலுறவு வைத்துக் கொள்ள வில்லை. மாத விலக்கை காரணம் காட்டியே அவனால் இவ்வளவு நாட்களை தள்ளிப் போட முடிந்தது.

பன்னிரெண்டாம் நாள் கீமாவுக்கு ‘கணவன்’ என்று சொல்லப் பட்டவருடன் கிராஷ்டதை அடுத்துள்ள உடுப்புக் கடைக்கு செல்லும் வாய்ப்பு கிடியது. இச் சந்தர்ப்பத்தை பாவித்து தப்பித்த கீமா, அங்கிருந்து இஸ்லாமபாத்திம்கு வந்து நோர்வே தாதாகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு நோர்வே வந்தன்றதான்.

கீமா இன்று முதம் கடமையாக பாக்கிஸ்தானில் தனக்கு நடை பெற்ற திருமணத்தை நோர்வே நீதி மன்றம் மூலம் செல்லாததாகக் குயன்று வருவதுடன், தன் போன்று இன்னும் பல பெண்களுக்கு நடக்க இருப்பதையும் தடுக்க முயன்று வருகிறார். “நான் பாக்கிஸ்தான்-நோர்வேயிய பெண்ணாக இருப்பதையிட்டு பெருமை அடைகிறேன். இரு கலாச்சாரங்களிலும் நான் கீலிக்க / கொண்டாட எனக்குச் சுதந்திரம் தேவை. நான் இப்போதும் என் பெற்மோரை நேரிக்கிறேன். என் பெற்மோரும், மற்றும் தாய் தந்தையரும், பின்னைகளின் விருப்பத்திம்கு மாமாக வற்புறுத்தி திருமணம் செய்து வைக்க முடியாது என்பதை இனியாவது புரிந்து கொள்ளவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.”

என்ன தமிழ் சினிமா பட கடை மாதிரி இருக்கிறதா? இன்று இப்படமான நிகழ்ச்சிகள் பரவலாக ஜோர்ப்பிய, வட அமெரிக்க நாடுகளில் குடியேறிய வெளிநாட்டவர்களால் (பெற்மோர்களால்) தமது பின்னைகளுக்கு நடை பெறுகிறது. இதில் முன்னணியில் நிற்பவர்கள் பாக்கிஸ்தானியர்,

Jeg ble giftet bort på landsbygda i Nord-Pakistan, jeg, ei jente født i Norge.»

இந்தியர் மற்றும் கருக்கி நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாவர். காரணம் இந் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களின் சமய கலாச்சார பின்னனி குடியேறிய நாடுகளின் கலாச்சாரத்தில் இருந்து வேறுபடுவதேயாகும். மேற் கூறிய நாடுகளில் வரிசையில் அடுத்த வர இருப்பவர்கள் வட ஆமெரிக்க ஜோப்பிய நாடுகளில் குடியேறிய எம் ஈழத் தமிழ் பெருங் குடி மக்கள் என்றால் மினக்யாகாகு போலிருக்கிறது.

«Tante forsøkte å trøste meg, men hun kunne ikke erstatte mamma.»

ஜோப்பிய ஆமெரிக்க நாடுகளில் நம்மவர் எஸ்பதிம்குப் பின்பு தான் குடியேறத் தொடங்கினர். ஆனால் பாக்கிஸ்தானியர், இந்தியர்கள் அறுபதுக்களின் பின்பு பெருந் தொகையாக இங்கு வந்தனர். இன்று இவர்களின் இரண்டாவது பரம்பரை இங்கு உருவாகி உள்ளது. இதனால் இரு தலை முறைகளுக்கும் இடையில் கலாச்சார முரண்பாடு ஏற்படுகிறது. இப் பிரச்சனை எம் தமிழ் குடியேறிகள் மத்தியிலும் ஆரம்பித்து விட்டது. எம் இரண்டாவது பரம்பரை மிக விரைவாக உருவாகி வருகிறது.

பெற்றோர்களே!

எப்பொழுது நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகளுடன் டுலம் பெயர்ந்தீர்களோ, எப்போ உங்கள் குழந்தை டுலம் பெற்று எடுத்தீர்களோ அப்போதே புரிந்து கொள்ளுங்கள் உங்கள் குழந்தை இரு

கலாச்சாரங்களில் வளரப் போகின்றது என்பதை ஆகவே குழந்தைகளுக்கு இரு கவாச்சாரங்களினதும் நல்ல பக்கங்களை கற்றுக் கொள்ள/ தெரிந்து கொள்ள உதவுங்கள். எத்தனை நாட்களுக்கு எம் படு பிற் போக்குத் தனமான கலாச்சாரத்தின் கீழிந்த பக்கங்களை கட்டிக் காக்கப் போகிமோம். எந்த கலாச்சார தளைகளாலும் பின்னைகளைக் கட்டிப் போட முயஸாதீர்கள். அவர்களை கயமாகச் சிந்திக்க விடுங்கள். சரியானதை தெரிந்தெடுக்க உதவுங்கள். அவர்கள் வளர்ந்த பின் தம் வாழ்வு பற்றிய சரியான கய முடிவை எடுத்துக் கொள்வார்கள். பெண் குழந்தைகளை அடக்கி ஒடுக்கி வளர்ப்பதிலேயே குறியாக இருக்கிறீர்களே ஏன்? அவனும் உங்கள் ஆண் பின்னைகளை எப்படி வளர்க்க விரும்புகிறீர்களோ அதே போல் பெண் பின்னைகளையும் வளர்க்க மும்படுங்கள். அவனுக்கு அவனைவிட பலதை சாதிக்க முடியும். உலக இயக்கத்தின் அரைப் பகுதியை முடமாக்கி வைத்துக் கொண்டு கலாச்சாரம், புரட்சி, அரசியல், விடுதலை என்று கத்துவதனால் எதுவும் வந்து விடப் போவதில்லை. சிந்தியுங்கள்! எம் எதிர்காலத்திற்காக சிந்தியுங்கள்.

15.11.1992 - கிடைவின் ஓவஜீ

மாஷியாஸ்...

நிந்திப்பதை இன்று உலகின்
சமுதாயங்கள் தவறேன்று ஏற்கின்றன.
அடிப்படையிலான மனித உணர்வான
பாலுரையைப் புதுவிடுவதிலே

முக்கியமாக மனித இனத்தின் ஒரு
பாதியினரை அலுமதிக்கும்
சொற்பிரயோகங்கள் பற்றி நாம் கூடிய
கவனம் காட்ட வேண்டாமா?

நன்றி; சக்தி

SAKTI, P.O.Boks 99 Oppsal,
0619 Oslo 6,
NORWAY.

அப்பா அடி தருவாராம்...

சென்ற கிடத்து நூட்ட

அம்மாட்டை ஒரு மேசை இருக்கு.
அதில் இருந்துதான் வைத்திரவு.
அதில் ஒரு சுத்திரிக்கோல் இருக்கு.
அதை எடுத்து என்ற காற்சட்டையில்
ஒரு பொக்கற் வெட்டினன்.
அப்பாவைப் போல.

கக்கூக்குப் பின்னால் கொஞ்சம்
குச்சியிருக்கு.
அதை எடுத்து என்ற பொக்கற்றில
போட்டன.
அதெல்லாம் கீழ் விழுந்துது.

அப்பா என்னங்கு தான் கொண்டு
திரியிறாரோ தெரியாது.

நான் அதையிப்ப காச்சட்டைக்குள் வொன்று திரியிறன்.

இப்ப அது விழுதீரலை.
ஒருநாள் அப்பா இதைக் கண்டுப்பார்.
என்னைப் பாத்தார். சனியன்..முதேசி
எண்டார்.

அம்மா அழுதா.

அப்பா கதவில் வையால் இடிச்சார்.
எனக்கும் அப்பாவைப் போல கதவில்
இடிக்க ஆசை வந்தது.

அப்பா கதவில் இடுக்கிறார்.

தாத்தா நிலத்தை இடுக்கிறார்.

நானும் எதையாவது இடுக்க கவேண்டாமோ?

நான் என்ற கார்ச்சட்டையில் இரண்டு கையாலையும் அடிக்கன்.

நான் இப்பிடி அடிக்கா அம்மா சந்தோசப் படுவாவோ?

ஆனால் அது நடக்கேல்ல.

தங்கச்சி தைக்கக் கொண்டிருந்தது:

அதிட்டை ஒரு பொம்மை இருக்கு.

அம்மான்ற சட்டை போல ஒரு சட்டைதான்.

தங்கச்சி தைச்சது.

அந்தச் சட்டை பொம்மைக்காம்.

தங்கச்சி சட்டை வெட்டேக்கை கத்திரிக்கோலால் கையை வெட்டிப் போட்டுது.

இரத்தமெல்லாம் வந்தது.

அம்மா அழுதா.

பொக்கர் மாமா பெட்டியோட வந்தார்.

தங்கச்சிக்குத் தான் இப்பிடி நெடுக நடக்குது.

அவன் அதிக்ஷ டக்காரி தான் எப்பவும்.

ஜோன் சரியான குழப்பியாம்.

நானும் எப்பவும் அவனோட தான் திரியிறனான்.

அப்பா சொல்லிப் போட்டார் சத்தியமாய் எனக்கு அடு தருவாராம்.

அப்பாக்கு என்னில் நல்ல விருப்பம் தானே.

அவர் ஒருநாளைக்கு கட்டாயம் அடுத்ருவார்.

இப்ப அவரிட்ட அது இல்லயைக்கும்.

சவக்காலை எண்டு ஒரு இடமிருக்காம்.

எங்கடை வீட்ட இருந்து சரியான தூரமாம்.

பெரியபெரிய ரோட்டாலை எல்லாம் போகவேணும்.

ஓரு நாள் தாத்தாவோட இருந்த கிழவர் .. அவனை அங்கை கொண்டு போக்கினம்.

காரிலை தான் கொண்டு போனைலை.

இப்ப தாத்தா மட்டும் வீட்டில் மூலையில் காண்ணாடிக்குள்ள இருக்கிறார்.

பந்தில் இப்பவும் நூல் ஒட்டின பத்தான் கிடக்கு.

அப்பாவும் அம்மாவும் அவரோடை தான் படுக்கிறனவே.

தாத்தா பாவம் தனியத்தானே.

நானும் தங்கச்சி சியும் கீழை படுக்கிறனாங்கள்.

நாங்கள் ஒருநாள் தாத்தாவோட விளையாடுமோ.

தங்கச்சி அம்மான்ற சட்டையைப் போட்டுது.

நான் அப்பான்ற தொப்பிய போட்டன்.

தாத்தான்ற தடியை எடுத்தன்.

தங்கச்சியும் நானும் தாத்தாவைத் தூக்கினம்.

தூக்கிக் கொண்டு சவக்காலைக்குப் போனம்.

சவக்காலைக்குக் கொண்டு போன கிழவன் தான் தாத்தாவாம். அம்மா சொன்னா.

போற வழியில் ஒரு பெரிய கல்லூ.

அதில் தங்கச்சி தட்குப் பட்டு விழுந்தது.

பிறகும் தங்கச்சி செத்துப் போக்க.

தூரத்தில் ஒரு பட்டணம் இருக்காம்.

அங்கை ஒரு ஆஸ்பத்தி ரிக்கு தங்கச்சியை கொண்டு போக்கினம்.

எனக்கு சரியான கவலை நான் விழேலையே எண்டு.

நெடுக தங்கச்சிக்குத் தான் அதிக்ஷ டம்.

என்டைக்கு அப்பா எனக்கு அடிதந்தார்.

எலக்கு ஒரே சந்தோசம்.

ஆனா அப்பாக்கு ஒரே கவலை

எனக்கு அடி தந்திப்பாராம்

எனக்கு நோகுதோ என்னடு கேட்டார்.

என்னைக் கொள்கிறார்.

எனக்கு நொந்ததுதான்.

ஆனா ஜோனுக்கு அவனர் அப்பா ஓவ்வொரு நாளும் அடி தந்துவாராம்.

எங்கடை அப்பவும் எனக்கு அடி தரவேண்டாமோ? எண்டபடியா எனக்கு ஜோனோட விளையாடத் தான் விருப்பம்.

தாத்தா செத்துப் செத்துப் போனார்.

நாங்கள் தாத்தான்ர தடியையும் தாத்தாவையும் ரோட்டில் போட்டனாங்கள்.

நான் மறந்துபோய் விட்டுட்டு வந்திட்டன்.

தங்கச்சி விழுந்த அவசாத்தில்.

ஆனா தாத்தாவை எங்கட விறாந்துயில் கண்டனான் நான்.

அது வேறை தாத்தாவோ?

நான் போய் நாங்கள் கொண்டு போன தாத்தாவை எடுத்துக் கொண்டு வரவேணும்.

அப்பதானே அம்மா அழுமாட்டா.

இப்ப எங்களுக்கு புது கக்கூஸ் கட்டியாக்க.

எங்கடை அப்பாவும் ஜோனர் அப்பவும்தான் கட்டினவை.

இப்ப ஜோன்ரை முறை நெருப்புக் குக்கி சேர்கிறது.

நாங்கள் அவையினர் கக்கைசயும் கொள்ந்துவும்.

அப்பதானே அவனுக்கும் புது கக்கூஸ் கட்டலாம்.

எங்கடை வீட்ட ஒரு நாள் ஒரு கிழவர் வந்தார்.

நான் இப்ப பெரிய பெழயனாம்.

அவர்தான் சொன்னார்.

இன் னும் மூன்று வருசத்தில் பள்ளிக்கூடம் போவனாம்.

முன்னு வருசம் எண்டா என்ன?

ஒரு கேக் இருக்கும். அதில் முன்னு மெழுகுதிரி இருக்கும். அதைக் கொள்ளுதினா அடி தருவினம் அதுதானோ? பள்ளிக்கூடம் எண்டால் என்ன?

அது எங்கையிருக்கு?

கொப்பன்காகணலையோ?

ரோட்டலை பெரிச பெரிசா போற மிசினில் ஏறிப் போக வேணுமாக்கும்.

ஆனா கிழவர் சொன்னவர் பள்ளிக்கூடம் எண்டால் பெரிய வீடாம்.

என்னைப் போல அங்க கண பின்னையன் இருப்பினமாம்

அம்மா தைச்சக் கொண்டிருந்தா நான் அம்மாக்கு கிட்ட போனன்.

அம்மான்ர மூக்கு இன்னும் நஞ்ச மாதிரி தான் இருந்தது.

நான் கிழவர் சொன்னதை அம்மாட்ட சொன்னன்

அம்மா அம்மா நான் இன்னுமொரு கேக்கிலை மூன்று மெழுகுதிரி கொடுத்தி அடிவாங்கிக் கொண்டு பெரிய வீட்டிலை கன பின்னையளோட தொடக்கப் போறன் எண்டு சொன்னன்.

பின்னேரம் எங்கடை வீட்ட ஒரு மாயி வந்தா.

அம்மாவோடதான் அவ வந்தவ.

அவ சிறுவர் மலரில் கணதக்கிற மாதிரி

கதைச்சா.

என்னட்ட ஒரு குருவியினர் படத்தைக் காட்டினா.

பிறகு ஒரு தடியைக் காட்டினா

அது மழைக்குப் பிடிக்கிறது.

தாத்தான்ர தடியும் அது போலதான்.

தாத் தா வையும் தடி யென்டு தா ன் சொல்லினம். அவு காட்டின குருவிக்கும் தடிக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்டு என்னட்டைக் கேட்டா.

நான் சொன்னன் தாத்தா ஒன்டும் குருவியில்லையென்டு.

அவர் உண்மையில எங்களை போலதான் இருந்தார் குருவி மாதிரி இல்லை.

எனக்கு அந்த மாபியை பிடிக்கேல்லை.

பிழை பிழையாய் கேட்கிறா.

அவவுக்கு விசராக்கும்.

அண்ணடைக்கு இரவு

அம்மா குவிலிக்குள் இருந்தா.

அப்பாவும் இருந்தார்.

அந்தப் பக்கத்து வீட்டுக் கிழவரும் இருந்தார்.

அம்மா சொன்னா தாத்தா செத்துப் போனாராம். அதுவை தான் நான் இடுஞ்சு போனனாம்.

நான் நினைச்சன் மாபி தாத்தான்றை தடியைத் தான் இடியெண்டாவோ எனக்கு தெரியாது.

அவவுக்கு கதைக்வே தெரியாது.

நானும் இப்பிடித்தான் பெரிசா வளர் ஒன்டும் கதைக்கத் தெரியாமல் போவனோ எனக்கு பயமாய் இருக்கு.

நான் குசினிக்குள் போனேன்.

அந்தக் கிழவர் ஏதோ குடிச்சக் கொண்டு ருந்தார். எங்கடை *fridge* இங்குள் இருந்துதான் ஏதோ

எடுத்துக் குடிச்சவர்.

நான் அம்மாட்டை சொன்னன்.

அம்மா அம்மா நான் தாத்தை ரோட்டிலை போட்டிட்டு வந்திட்டன் போய் எடுத்துக் கொண்டு வரோனும் என்னடு.

அம்மா அப்பாவைப் பார்த்தா.

அந்தக் கிழவரும் குடிச்சக் கொண்டு தலையாட்டினார்.

நானும் நாளைக்கு அப்பா இல்லாத நோம் இருந்து எடுத்துக் கொடிப்பன். பிறகு தலையாட்டுவன்.

இப்பெல்லாம் நான் நல்லாய் தலையாட்டுவன் கிழவரைப் போவை கதவில் பெரிசாய் இடிப்பன் அப்பாவைப் போவை.

நான் இப்பெகட்டிக் காரன்தானே அவவையைப் போவை.

அண்ணடைக்கு அப்பா இல்லை.

fridge க்குள் இருந்த போத்தலை எடுத்தன.

கிளாக்கக்குள் கொஞ்சம் ஊத்தினன்.

அம்மா ஒடு வந்தா. அதை என்னட்டையிடிந்த பறிச்சா. நான் தலையாட்டினன். முடுஞ்சமட்டும் தலையாட்டினான். ஆனா அம்மா திரும்பி எனக்கு அதை தாவேயில்லை. அப்புக்குடிவா தலையாட்ட மாட்டனோ. நான் பிறகும் பிறகும் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தன்.

பொக்டர் மாமா வீட்டை வந்தார்.

தங்கச்சி ரோட்டிலை விழுந்தது..

அப்படி நான் இடு விழுந்து போனனாம்.

நான் தங்கச்சி விழேக்கை தாத்தான்ர தடியை எல்லோ விழுத்தினனான்.

அதுதான் தாத்தா.

நான் டொக்டர் மாமாட்டை இதைச் சொன்னன்.

அவர் சொல்லுறார் இடியென்டு.

நானும் இடி யெண் டு சொல்லி கொண்டு தலையாட்டினன்.

டொக்டர் மாமா வெளியால் போனாரா.

அடுத்த நாள்

சிறுவர் மலர் மாமி வந்தா நான் அவவிட்டைச் சொன்னன்.

எனக்குத் தாத்தாவினர் தடியென்று.

மாமி சொன்னா இடியென்டு.

அவவுக்கு விசர்.

தங்கக்சி இப்ப வ்ட்டை வந்திட்டுது.

இப்ப நாங்கள் ஆஸ்பத் திரி விளையாட்டுத்தான் விளையாடுறனாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும்.

அம்மா அண்டைக்கு வீட்டில் இவ்வை.

அப்பாவும் எங்கையோ போட்டார்.

தங்கக்சி குதினிக்குள் போக்கது.

அம்மா அடுப்பெரிக்கிற காஸ் குழாயை கொண்டு வந்தது.

என்ற கைக்குள் வைக்கது.

அப்ப நான் படுத்திருந்தனான்.

என்ற நெஞ்சில் காலை வைக்க அமத்திக்கது.

எனக்கு நொந்தது.

நான் பிலத்துக் கத்தினன்.

"பேசாமல் இரு அது இப்படித்தான் நோகும்" என்டு சொன்னாள்.

பிறகு குழாய்க் கொண்டு போய் என்ற குண்டிப் பக்கத்தில் வைக்காள்.

ஒரு ஊசியைக் கொண்டு வந்தான்.

இது நோகாது என்டு சொன்னாள்.

நானும் நம்பினேன்.

அவன் ஊசிய என்ற கையில் குத்தினாள். எனக்கு நொந்தது. கத்தினன்.

தங்கக்சி சனியன்.. மூதேசி எண் டு என்னைப் பார்த்து.

அம்மை வற்றா சிறுவர் மலர் மாமிபோட் தங்கக்சி அழுது கொண்டிருந்தது.

அடுக்குப் போட்டன்.

எனக்கு அவ ஊசியால் குத்தினா நோகும்தானே.

அதுதான் அடுக்கனான்.

காஸ் குழாய் என்ற குண்டியில் இருந்தது. ஊசி கையில் குத்திக் கிடந்தது.

அம்மாவும் சிறுவர் மலர் மாமியும் குக்குவெண்டு ஏதோ கதைக்கினம்.

என்னை பாத்துத்தான் கதைக்கவை.

தங்கக்சி இப்ப அஸூரை.

நாளைக்கு x-ray விளையாடுவமாம்.

அவள்தான் சொல்லுறாள்.

அதுக்கு இருப்பான் அறை வேணுமாம்.

எங்கடை கீழ் அறை ஒரே இருட்டு அதுக்குள் எதான் அப்பா பழை சாமானெல்லாம் வைக்கிறவர். அங்கை போனால் விளையாடவாம்.

உக்கு.. இதை நாங்கள் ஒருத்தருக்கும் சொல்ல மாட்டம் நீங்களும் இதை அப்பாட்டை சொல்லிப் போடாதையுங்கோ என்ன...

இந்தும்.

வாசகர்கடிதம்.

சமைகளைச் சுமத்திய ஆசியர் குழுவிற்கு,

உங்கள் இரண்டு சமைகளையும்
சமந்தேன். ஏங்கக் கூடிய சமைகள்தான்!

சமைகள் தன் நோக்கத்திலிருந்து எக்காலகட்டத்திலும் விலகாது, தன் தனித்துவத்தை இழக்காமல் வளரவாழ்த்துகிறேன்.

நாட்டின் இன்றைய நெருக்கடி நிலை குறித்து புலம் பெயர்த்துள் தமிழ்மக்களில் குழிப்பிடத்தக்க வீதத்தினர் இந்தியாவில் அகதிகளாக தஞ்சம் கோரியுள்ளனர். இருந்தும், தமிழ் அகதிகளை தமிழக ஆச மத்திய அரசின் உதவியுடன் இலங்கையின் தமிழ் வாழும் பகுதிகளுக்கு (உயிருக்கு எந்நுத்தாவாதமும் இல்லாத பகுதிக்கு) கட்டாயப் படுத்தி நாடு கடத்துவது அறிந்ததே.

இச் செயற்பாட்டிற்கு பின்னனிக் காரணங்கள் பல இருந்தாலும், அரசியல் தஞ்சம் கோரிய அப்பாவி மக்களை நாடுகடத்தல் எந்த விதத்தாலும் நியாயப் படுத்த முடியாத ஒன்று.

மாறாக அவர்களுக்கு தம்காலிக வதிவிடவசதி யேனும் ஏம்படுத்துதல் முன் முக்கியமானது என நான் கருகிறேன்.

இச் செயற்பாடு குறித்து மனிதாபிமான அடிப்படையிலான சமைகள் முன் வைக்கும் கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

இப்படிக்கு
நாபன்
கவிடன்.

M.Krishnaveni

5500 Haugesund

கணகள் கிடைத்தது நன்றி. இன்னும் முயற்சியிடுத்துவுள் சிறப்பாக அமையும். குறிப்பாக ஏழத்துப்பிழந்துகூடும், வளள அமைப்புகளும் ஆக்கங்களின் தாத்தைக் குறைக்கின்றன கவனித்துவுள்ளது. கணகளில் விலங்கியாகும் ஆக்கங்களில் சிறக்கை, கவிதைகள் என்னைக்கவர்ந்துவை. "இன்னும் அவன்" யோகளின் சிறக்கை வாசித்துக்கொள்ள அந்த சிலாயிடங்கள் ஈழத் தில் வாழ்ந்த உணர்வை ஏற்படுத்தியது. நன்றி யோகன், மேலும் வளர வாழ்த்துக்கள்.

இன்று மொழியெர்ப்புக் கலிதைகளும், கட்டுரைகளும் தமிழுக்குத் தேவை. அடசயளின் மொழியெர்ப்பு முயற்சிகள் யாராட்டத்தக்கவை. இம்முயற்சி தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு புத்துஞர்வை ஏற்படுத்தும்.

இத்துடன் ஆக்கங்களை இணைத்துவிடுவேன் தரங்களின் அடிக்கு கணகளில் பிரகரிக்கவும்.

நன்றி.

நட்புள்
ம.கிழுஸ்வரேணி.

வாசகர்கட்டம்.

அன்புன் சமைகளுக்கு,

சமைகள் கடைசி இதழ் கள்
சமைகளின் வளர்ச்சியைக்
காட்டுகின்றன.

வடிவமைப்பில் திருத்தமும்,
பொருத்தமான சித்திரங்களைத்
தேந்தெடுப்பதும் மேலும் கவனத்தில்
ஏடுக்கப்பட வேண்டியவை.

மேலும் வாசகர் ஒருவர் இதழ் 3 இல்
(அம்மா பற்றி) சந்தேகங்கள் வராது
பார்த்தலும் கவிதைகளைப்
பக்கங்களின் வசதி குழித்து பிரிக்கும்
போது அவற்றின் முழுமை
குறையாமல் பார்த்தலும் மிக
அவசியமாகும்.

சமைகளின் விசேட பகுதிகளாகக்
கொள்ளக் கூடிய 'எதிரொலி யும்,
பாரம்பரிய கலைகளை அல்லது
கலைஞர்கள் பற்றிய கட்டுரையின்
மறுபதிப்பும் காளமான தும்
வாசகர்களைக் கவரக் கூடியதுமான
விடயங்களாகும்.

எனவே அடுத்ததெட்ட சமைகளிலும்
தாம் தாளாமலும் வாசகர்களுக்கு
உதவக் கூடிய தாகவும்
இவ்விடயங்களை அமைக்க
வேண்டும்

மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராக
சமைகள் குரல் கொடுக்கின்ற
போதிலும் ஈழத்தில் மீறப்படும் மனித
உரிமைகளை எதிர்த்த குரல்
கொடுக்காதது, தாய் நாட்டிலிருந்து
அந்தியப்பட்டு நிம்பதாய் உள்ளது. இது
சம்பந்தமான ஆக்கங்களையும்
பிரசாரிப்பது பொருத்தமாகும்.

இப்படிக்கு.

ஆட்சியன்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவ.

பிசாச...

ஆனால் நீ எனக்கு ... அதிகம்
தேவையில்லை, ஒரோ ஒரு சிறங்கை அதிக
போதைவள்கூக்குத்தால் போதும்"

மஞ்சல் பிசாச இப்பிடிக் கேட்டவட்டே
எனக்கெண்டால் விசர் விசார வந்தது.
மலையில் இருந்து பிசாச் பிடிக்க தள்ளி விட
வேணும் போலக் கிடந்தது. ஒரு மாதிரி
சமாளிச்சக்க கொண்டு என்னு செய்யலாம்
எண்டு யோசிக்கன். கல்ல அப்பமாக்கக்
சொன்ன பிசாசக்கு யேசுநாதர்
சொன்னதுதான் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.
துணிஞ்சு நானுஞ் சொன்னன் . "சாத்தானே அப்பால் போ" திரும்பவும்
பிசாச பயங்கரமா சிரிச்சபடி என்னயுந்
தூக்கிக் கொண்டு பறந்தது. கொஞ்ச
நேரம் பறந்த பிரகு ஒரு கோபுரத்தில்
இருக்கிக்கூடு. அந்தக் கோபுரத்துக்கு மேல்
நின்டு பாத்தால் எல்தாவங்கர் முழுக்கத்
தெரிஞ்சுது. அவ்வளவு உயரமான கோபுரம்.
அந்த உயங்த கோபுரத்தில் நின்டு எல்லா
இடத்தையும் காட்டிச் சொல்லிக்கூடு.

"இந்த நகர் முழுவதையும் உனக்கே
தருகிறேன், மதுரசப் புட்டியின் மூடியுள்
கொள்ளக் கூடிய அளவாவது
போதைவள்கூக்க மாட்டாயா?..?" இப்ப
பிசாச கெஞ்சிம மாதிரிக் கேட்டது.
எண்டாலும் தமிழர் தாக்குறைவா
நினைக்க இந்தப் பிசாச கதைக்கிறத
நினைக்க நினைக்க எனக்குக் கோபங்
கோபமா வந்தது. "சாத்தானே! என்னை
விட்டு அகன்று போ" எண்டு சத்தமாகக்
கடத்தினன். மஞ்சல் பேயின்ர
நீலக்கண்ணுக்குள் கலங்கிக் கொண்டு
வந்தது. அதுப் பாக்கப் பாக்க பயம் பயமா
வந்தது. கோபத்திலதான் அதுக்குக் கண்
கலங்கியிருக்க வேணும்.

பிசாச எண்ட்ட நெருங்கி வந்தது.
கண் மூடித் திறக்கிறதுக்கு என்
கோபுரத்தில் இருந்த என்னத் தூக்கி
எறிஞ்சுது. "ஜேயோ ..அம்மா" எண்டபடி கீழ்
வந்து விழுந்தன். கொஞ்ச நேரத்தில்
கண்ண முளிச்சுப் பாத்தன். கட்டில்ல
இருந்து உருண்டு விழுந்து மிலத்தில்
கிடங்கள்.